

SIBENSKI LIST

BIBLIOTEKA "JURAJ ŠIŽGORIĆ"
59000 SIBENIK

GLASILO SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE SIBENIK

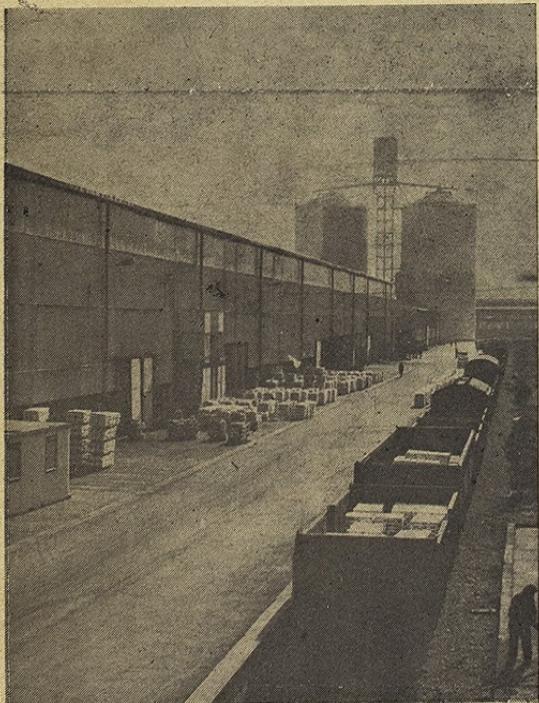
GOD. XXV.
BROJ 1209

IZDAVAČ: INFORMATIVNI CENTAR
Sibenik, 25. listopada 1986.

CIJENA
60 DIN

Zašto su aluminijaši zatražili pomoć
Saveznog izvršnog vijeća

KOGA TRESE STRUJA

Industrija aluminija samo prije dvije godine stvarala je i ekstra-dohodak da bi danas od serije elektro-šokova došla u predinfarktno stanje za čije ozdravljenje više ne pomaže ni svjetska produktivnost, ni potpuno korištenje instaliranih kapaciteta, a ponajmanje unutrašnje rezerve, jer je praktično sada dovedena u situaciju da »jede« supstancu. Hoće li Savezna vlada prihvatići za sada jedina razumna rješenja koja predlažu aluminijaši ili će savezna administracija i dalje samo brinuti o tome da se ne prekorače vještački utvrđeni postoci, koji nemaju veze sa stvarnim ekonomskim prilikama u zemlji?

(Stranica 3.)

Prijedlozi za
»Nagradu« i
»Plaketu Šibenika«

Malo prijetloga iz udru- ženog rada

Predsjedništvo Općinske konferencije SSRNH i Općinskog vijeća Saveza sindikata Šibenik podržali su listu kandidata za ovogodišnju Nagradu i Plaketu Šibenika, koje će se dodjeliti 3. studenoga, povodom obilježavanja Dana oslobodenja Šibenika. Za najveće općinsko priznanje, Nagradu grada Šibenika kandidati su RO »Vodicačka«, OS »Rade Koučar«, pogon splitske RO »Ivan Lučić - Lavčević«, Ljubića Dukić i Josu Begu, dok su kandidati za Plaketu Šibenika Blaž Čaleta, Ivan Divić, Ciril Giljanović, Danilo Jerković i Tatjana Roca. Konačnu odluku o dodjeli Nagrade i Plakete grada Šibenika donijet će Skupština općine Šibenik, na prijedlog Komisije za dodjelu nagrada i priznanja Skupštine općine Šibenik.

Inače do zakazanog roka u Skupštini općine Šibenik pristiglo je samo 29 prijedloga za najveće općinsko priznanje, pa Komisija, ocijenjeno je na sastanku, dvaju predsjedništava, nije imala suviše veliki izbor. Posebno zabilježljiva činjenica, da je vrlo malo bilo prijetloga iz udruženog rada. Zato je zaključeno, da bi što prije Odluku o dodjeli tih priznanja trebalo preinaciti i dopuniti, posebice na planu kriterija i postupka dodjeljivanja priznanja.

L.J. „

Proizvodnja privrede u prvih devet mjeseci

KORAK DO PLANA

Na pragu pretposljednjeg mjeseca u tekućoj poslovnoj godini teško je očekivati da će šibenska privreda ostvariti rast industrijske proizvodnje od 6,5 posto — koliko je predviđeno Općinskom rezolucijom. Izvanredan početak, te osjetan pad u kolovozu, osnovna je karakteristika privređivanja u Šibeniku. U rujnu je napokon došlo do novog oživljavanja proizvodnje pa je industrijska proizvodnja dostigla rast od 6,9 posto, što je 0,4 iznad predviđanja. Devetomjesečna bilanca je zato oko 1,1 posto slabija od plana i dostigla je 5,4 posto.

(Stranica 4.)

**MOGU LI ŠIBENSKI IZVOZNICI NAČINITI JOŠ VEĆI ISKORAK
NA INOZEMNO TRŽIŠTE?**

IZVOZIM JER MORAM

Unatoč izvoznih premija izvozna je privreda u Šibeniku došla u takvu situaciju da joj se naprosto ne isplati izvoziti jer su cijene na domaćem tržištu daleko veće od izvoznih, pa ništa neobično što u TEF-u kažu da izvoze samo onoliko koliko moraju

(Stranica 12.)

Njegovanje i razvijanje revolucionarnih tekovina NOR-a

Spomenicima i spomen-obilježjima NOR-a posebna pažnja

Socijalistički savez zalagat će se i podržavati izgradnju spomeničkih objekata. Financiranje takve izgradnje mora biti zakonski regulirano. Spomenički objekti moraju postati briga čitavog društva, kako stručnih institucija tako i radnih organizacija i mjesnih zajednica. Čitava aktivnost u funkciji njegovanja i razvijanja revolucionarnih tradicija NOR-a

Na prvoj konstituirajućoj sjednici Koordinacijskog odbora za njegovanje i razvijanje revolucionarnih tekovina NOR-a raspravljalo se o čuvanju dosadašnjih i izgradnji novih spomenika i spomen-obilježja NOR-a na razini općine. Zaključeno je, da će se spomeničkim objektima i dalje poklanjati posebna pažnja, prvenstveno u cilju njegovanja i razvijanja revolucionarnih tradicija NOR-a i socijalističke revolucije.

Općinska organizacija Socijalističkog saveza — rečeno je na sastanku Koordinacijskog odbora — zalagat će se i podržavati izgradnju ovih spomeničkih objekata NOR-a i socijalističke revolucije, koji su rezultat najširih dogovora radnih ljudi i građana, društveno-političkih organizacija i svih organiziranih socijalističkih snaga. Financiranje takve izgradnje mora biti zakonski regulirano, zavisno

od njezinog značaja, gdje moraju biti jasno utvrđeni izvori prikupljanja sredstava, te uvjeti i nosioci čuvanja i održavanja izgrađenih objekata.

Socijalistički savez će se također zalagati, da spomenički objekti i dalje budu briga čitavog društva, u prvom redu stručne institucije i zavodi, a zatim radne organizacije i mjesne zajednice, u cilju pođivanja svijesti i saznanja da su ti objekti dobro svih naših naroda i narodnosti. Zato će nosioci društvene brige čuvanja i održavanja tih objekata biti oni, kojima su ti objekti najbliži (škole, jedinice JNA, mjesne zajednice, radne organizacije), zavisno od njihove veličine i značaja. Uvođenje patronata nad svim spomenicima i spomen-obilježjima regulirat će se posebnim samoupravnim sporazumima.

Podržavajući opredjeljenje socijalističkog samoupravnog društva da ti objekti postanu

sastavni dio života i svijest radnih ljudi i građana u cilju njegovanja i razvijanja revolucionarnih tradicija NOR-a. Socijalistički savez će voditi akcije za ostvarivanje neprekidne suradnje i dogovora između organizacija u ovoj oblasti i društvenih činilaca, o načinu korištenja i prikazivanju ovog općejugoslavenskog dobra.

LJ. JELOVCIC

Općinski odbor SUBNOR-a

Odlučno protiv iznimnih mirovina

Iznimne mirovine predstavljaju negaciju jednakosti građana. Obavezno poboljšati materijalni položaj španjolskih boraca i prvoboraca NOR-a. Mirovine se trebaju zasnovati isključivo na osnovi minulog rada.

Predsjedništvo Općinskog odbora SUBNOR-a na posljednjoj je sjednici raspravljalo o prednacrtu odluke o kriterijima za izuzetno priznavanje i određivanje mirovina osobama, koje imaju posebne sluge. Nakon svestrane rasprave Predsjedništvo je odbacio prednacrt odluke o kriterijima za dodjelu takvih mirovina, uz prijedlog mijenjanja Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju.

Odbacuje se prednacrt odluke o kriterijima za izuzetno priznavanje i određivanje mirovine osobama s posebnim zastupljenjem — kaže se u zaključnicama Predsjedništva — te se predlaže pokretanje postupka za donošenje zakona o izmjenama i dopunama Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju, kojim bi se anuliralo izuzetno priznavanje mirovina. Jer izuzetne mirovine — posebice se naglašava u zaključnicama — onako kako se interpretiraju u našem zakonu, već po samom nazivu predstavljaju negaciju jednakosti građana i znače uspostavu diskriminacije na osnovi izuzetnosti nekoliko tisuća građana u SFRJ. A nije u pitanju njihova izuzetnost kao osoba ili ljestvi, već izuzetnost u pravima koja one ostvaruju, protivno ustavnom načelu o ravнопravnosti i jednakosti. Zbog toga, materijalni položaj svakog pojedinca mora biti isključivo u skladu s rezultatima njegova rada, a mirovina se mora zasnovati na osnovi minulog rada.

Predsjedništvo općinske boračke organizacije založilo se također za pokretanje postupka oko poboljšanja materijalnog položaja španjolskih boraca i prvoboraca NOR-a u skladu s pravnim sistemom i materijalnim mogućnostima društva. Posebice onih španjolskih boraca i prvoboraca NOR-a — naglašeno je u zaključcima — čije su mirovine ispod propisanog iznosa, odnosno ispod 100 tisuća dinara mjesečno.

LJ. JELOVCIC

UZ 50. OBLJETNICU STVARANJA INTERNACIONALNIH BRIGADA U ŠPANJOLSKOJ

Nikad vas nećemo zaboraviti

Broj 191
UDRUŽENJE BIVŠIH JUGOSLOVENSKIH DOBROVOLJACA ŠPANSKE REPUBLIKANSKE VOJSKE

Članska iskaznica Jose Berovića

Povodom obilježavanja 50. obljetnice sudjelovanja jugoslovenskih dobrevoljaca u španjolskom ratu, posjećena su dva španjolska borca iz Šibenika. Član Predsjedništva Općinskog odbora SUBNOR-a Smiljana Karadžole i tajnik Koordinacijskog odbora za njegovanje i razvijanje tekovina NOR-a Ljubo Jelović posjetili su Josu Beroviću, dok je aktivist u MZ Baldekin III Boško Gagić posjetio Nikolu Jurkovića. Evocirajući uspomene iz tih slavnih dana, šibenski Španjolac Joso Berović između ostalog je rekao:

— U proteklih pedeset godina mnogo je rečeno i napisano o sudjelovanju naših boraca u španjolskom republikanskom ratu. Međe je rat zatekao kao mornara na trgovackom brodu, kada sam nakon dolaska u Španjolsku stupio u redove Španjolske republikanske mornarice. Dvije godine sudjelovao sam u borbama protiv fašizma, u obrani Madrija protiv fašističke najeze. Sudjelovao sam u raznim akcijama, a najdraže su mi one, u kojima smo uspjeli sačuvati golemo kulturno bogatstvo Španjolske. Sjećam se strahota koje je pretrpio španjolski narod u pomaganju boraca Španjolaca i pripadnika internacionalnih brigada. Sve je pružalo pomoć, pa i malo dječa, koja su svoje štedne kasicice, koje su služile kao maska, praznile za pomoć borcima protiv fašizma.

Potike, koje je KPJ izvukla iz španjolskog rata, bile su mnogobrojni i dragocjene za borbe koje su predstojale u zemlji. Već u lipnju 1937. godine, organ KPJ »Proleter« donosi članak, u kome poziva komuniste da izučavaju vojne vještine, ukazujući pritom da su borbe u Španjolskoj otkrile krupan nedostatak u radu komunista. Pokazalo se — kaže se između ostalog u članku — da mi nismo obraćali nikavu pažnju na vojno obrazovanje članstva naše Partije, a još manje širokih slojeva radničke klase. Osim toga, KPJ je na primjer španjolskog rata mogla još jasnije ukazati na glavni zadatci naprednih i revolucionarnih snaga — obranu naroda, borbu za slobodu i demokraciju — kao i potrebu komunista u stjecanju vojnog znanja, kako bi njihova borba protiv fašizma bila što efikasnija.

Te pouke postale su posebno značajne s obzirom na činjenicu, da je među jugoslovenskim dobrevoljacima bilo preko 600 članova KPJ. Njihova iskustva, kao i iskustva ostalih jugoslovenskih boraca stečena u španjolskom ratu, bila su od velike važnosti u NOR-u Jugoslavije.

LJ. J.

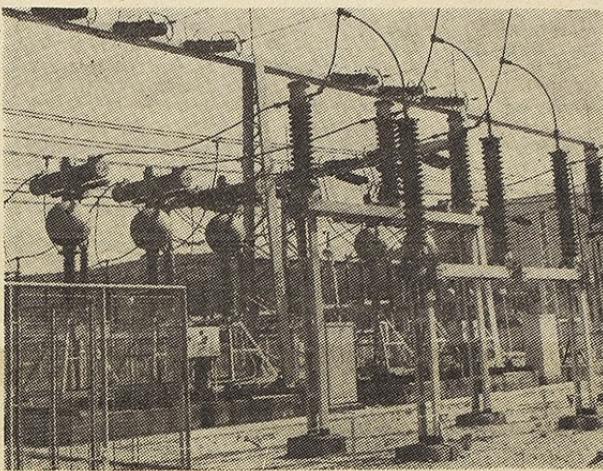
Vruća linija

Zašto su šibenski aluminijaši zatražili pomoć Saveznog izvršnog vijeća?

KOGA TRESE STRUJA

Z. Petković

U Šibeniku su se za istim stolom našli članovi Zajedničkog odbora Zajednice udruženog rada za poslovnu i plansku suradnju industrije aluminija Jugoslavije. Što su tom prilikom konstatiрali Dragutin Kosovac, predsjednik PO »Energoinvest«, Svetislav Nelević, predsjednik PO Kombinata aluminijuma Titograd, Zdravko Petković, predsjednik PO SOUR-a industrije aluminija »Boris Kidrič« Šibenik, Ivan Gerjović, predsjednik PO SOZD-a »Unial« i njihovi suradnici?

Rekli bismo očekivano, ali ekonomski i zdravorazumski sasvim neopravданo, domaća industrijalna aluminija došla je u situaciju da »zagrize« vlastitu supstanсу i tako uplovu u ozbiljnu krizu iz koje će teško isplivati ukoliko se na vrijeme ne počne zdravorazumski baratići činjenicama. Najveći, ali ne i jedini krivac su cijene električne energije koje su od početka 1985. godine skočile pet puta, a cijena aluminija samo 83,3 posto. U škarama takve politike naše su se, u prvom redu elektrolize kao veliki gutači električne energije, a uz njih i cjelokupna aluminijarska industrijalna koja se zasniva na sirovom aluminiju.

PRVA UPOROZENJA IZ SIBENIKA

Zvono na uzbunu prvi su pritisli aluminijaši u Šibeniku. Već u kolovozu sačinjena je detaljna analiza položaja aluminijaša poslijе najavljenog skoka električne energije i prelaska na višu zimsku tarifu koja najozbiljnije pogoda »specjalce«. Izračunato je da će samo u posljednjem kvartalu to SOUR-u industrije aluminija »Boris Kidrič« odnijeti oko tri milijarde dinara više za struju nego što je planirano.

Jugoslav Šprljan, član poslovodnog odbora ovog kolektiva i predsjednik Izvršnog vijeća odbora Poslovne zajednice proizvođača i prerađivača boksita, gline i aluminija Jugoslavije izasao je s računicom da će učešće električne energije u cijeni aluminija porasti na nesnošljivih 45 posto. Time će se udvostručiti dosadašnji troškovi električne energije, a ukupni troškovi proizvodnje biti će za 79 tisuća dinara viši od cijene tone aluminija koja iznosi 571 tisuću dinara. Istodobno Šprljan je detaljno analizirao kako je aluminijarska industrijalna gotovo progresivno osiromašavana i doveđena u situaciju da razmišlja o zatvaranju elektroliza koje postaju krajnje nerentabilne.

— Mi smo na tu situaciju upozorenji Savezni zavod za cijene tražeći da i sami povećamo cijene, ali i niže cijene električne energije. Nažalost, odgovor je izričit: aluminijarska industrijalna dobila je na početku godine pravo da u toku 1986. godine cijene poveća prema predviđenoj inflaciji — tri posto mjesечно a to je 36 posto. Preko toga nema povećanja električne energije. Uzajamno upozoravali da takva politika industrijalne aluminije gura u veliku krizu — kaže Šprljan.

Prvo je Radnički savjet SOUR-a razmotrio novonastalu situaciju u kolektivu i razradio konkretne mjere i zadatke za pojedine organe i ljudje kako da se prebrodi ili, ako

moći, izbjegne ta već stanovita kriza. Potom su se u Šibeniku za istim stolom našli članovi Zajedničkog odbora Zajednice udruženog rada za poslovnu i plansku suradnju industrije aluminija Jugoslavije. Sto su tom prilikom konstatiрali Dragutin Kosovac, predsjednik PO »Energoinvesta«, Svetislav Nelević, predsjednik PO Kombinata aluminijuma Titograd, Zdravko Petković, predsjednik PO SOUR-a industrije aluminija »Boris Kidrič« Šibenik, Ivan Gerjović predsjednik PO SOZD-a »Unial« i njihovi suradnici?

KRIVAC EKONOMSKA POLITIKA

Otvoreno je rečeno da su mјere ekonomskih politika u prošloj i u ovoj godini industriju aluminija Jugoslavije doveli u vrlo težak položaj. Unatoč maksimalnom korištenju instaliranih kapaciteta i svjetskim pa i iznad njih, normativima u proizvodnji aluminija oko 35 tisuća radnika u ovoj privrednoj granici došlo je u situaciju da gubi na sup-

stanci. Podaci govore da je dohodak u privredi SFRJ lani u odnosu na 1984. godinu porastao 82,8 posto, a u industriji aluminija samo 46,6 posto. U prvom dijelu ove godine u Jugoslaviji je dohodak porastao 96, a u aluminijaša 44 posto. Takvo izrazito ekonomsko pogoršanje proizaslo je iz velikog raskorača između cijena svih oblika energije i cijene aluminija, što je posebno izraženo kod cijena električne energije.

— Ne smije se zaboraviti da je aluminij energija, upozorio je Zdravko Petković i istodobno dodata je u ovakvoj situaciji nerazumno zidati cijene aluminiju jer bi te cijene morale biti takve koje bi oborile konkurentnost domaćem aluminiju, a o preradi i njegovom izvozu nemaju ništa.

Domaća aluminijarska industrijalna će zbog porasta električne energije u posljednja dva mjeseca platiti ceh od 10,4 miliarda dinara za koliko će im biti smanjen dohodak. To je udar koji ne može podnijeti ova grana koja godišnje troši 5.200 GWh struje. Stoga je razumljivo što je zatražena pomoć od »Jugela« i SIV-a da zajedno sa aluminijašima pronađu dugoročna rješenja kako bi se trajno s dnevnom redom skinulo to ozbiljno pitanje koje se ne tiče samo aluminijaša. Jer, je, ne bez razloga, rečeno da industrijalna aluminijarska cek 40 posto svoje proizvodnje realizira na inozemnom tržištu gdje zaradi oko 400 milijuna dolara. Također, ne smije se zanemariti ni strateški značaj ove industrije, ali i druge činjenice.

DA LI »SPECIJALCI« IMAJU POPUST?

Kao najveći potrošači električne energije elektroprivreda uživaju popust kod elektroprivreda. Nažalost, taj popust ni izdaleka ne odgovara stvarnim potrebama i mogućnostima. Naime, da bi zaštitili vlastitu aluminijarsku industrijalnu, svaka zemlja, pa i naša nastojala je osigurati jeftinu energiju.

— Upravo su se na tome i zasnavala ulaganja u aluminijarsku industrijalnu. Zar sve dosadašnje elektrolize nisu građene uz velike izvore električne energije. Danas se to prosto zaboravilo i svi smo stavljeni u jedan gemit — kaže Dragutin Kosovac, predsjednik PO »Energoinvesta«. Jole Musa, direktor mostarske elektroprivredne, kaže da je prije gradnje tog objekta potpisana sporazum s elektroprivredom prema kojem će jeftinije dobiti energiju. Taj sporazum je davno zaboravljen iako bismo po njemu mi danas krovili sati plaćali oko pet dinara. To bi, kako procjenjujemo, i bilo ekonom-

ski vrlo povoljno za nas. Analize, također, pokazuju da su godinama proizvođači aluminija živjeli u zabiđu vjerujući da dobivaju jeftinu električnu energiju. Međutim, stručne analize su pokazale da je, ipak, preskupo plaćaju.

GDJE JE IZLAZ?

— U povećanju cijene aluminija nije izlaz jer bismo time sjekli granu na kojoj sjedimo. Tko će kupovati i prerađivati tako skup aluminij? Mi tražimo, prvo da se cijene aluminija formiraju na osnovi proizvođačkih cijena tog metala u Zapadnoj Njemačkoj, Italiji, Francuskoj i Velikoj Britaniji. Hoće li one biti više ili niže, to je druga stvar. Također, tražimo da učešće troškova električne energije ne prelazi 20 posto u cijeni aluminija, jer to znači ključ u bravu elektrolizama. Smatramo da bi ubuduće trebalo da se cijena električne energije formira u ovisnosti od kretanja cijena aluminija na domaćem i inozemnom tržištu. To je i smisao zahtjeva da zajednički sjednu aluminijarski proizvođači električne energije i SIV.

Do iznalaženja dugoročnih rješenja bit će nužno povećati cijene. Slovenci su to već učinili i dali cijenu aluminija na 808 tisuća po toni.

— Dolazili su savezni inspektori. Mi smatramo da smo u pravu i ne odustajemo. Ako su svi naši ulazni troškovi »probili« globalnu rezoluciju Vlade, a ona se zasnovala da će inflacija mjesечно biti tri posto, onda mi nemamo kamo, već daćemo cijene. Hoće li zbog toga otici u zatvor, meni je svejedno. Ne postoji zakon koji me može tjerati da proizvodimo gubitke — kaže Daniel Toplek, generalni direktor TGA »Boris Kidrič« iz Kidričeva.

— Ostali proizvođači već su preračunali. »Energoinvest« je došao do cijene od 840 tisuća dinara, Titograd je izračunala da bi to moglo biti oko 940 tisuća dinara, a Šibenčani 800 tisuća dinara. Dogovoren je da se u međuvremenu pronade cijene koja bi odgovarala svima, jer, zapravo, sve te predložene cijene jedva osiguravaju minimalnu akumulaciju.

— Kako će se ova bura oko struje okončati, teško je reći, ali je izvjesno da elektroprivreda nikada, pa i ovaj put nije izšla s računicom koliko uistinu koštalo krovili sati i što on danas zapravo sadrži. Za razliku od njih, industrijalna aluminija je egzaktno pokazala da ton aluminija ne može biti jeftinija od 800 tisuća dinara. Zašto se Savezni zavod za cijene tvrdoglavio drži postotka ne najudići za stvarno stanje to je druga stvar. M.D.Z.

RO »VODIČANKA«

Utrošena sredstva zamrzavaju dohodak

Radna organizacija »Vodičanka«, u kojoj je trenutno zaposleno oko 450 radnika, ostvarila je u prvih devet mjeseci 4,7 milijarde ukupnog prihoda, što je 96 posto više nego u istom lanjskom razdoblju. Dohodak je iznosio 823 milijuna (94 posto više), a ostatak dohotka 100 milijuna (27 posto više). Utrošena sredstva iznosila su 3,8 milijardi dinara (95 posto više), devizni priliv 350 milijuna, dok nenaplaćena realizacija iznosi 265 milijuna dinara. Prosječni osobni dohodak po zaposlenom radniku bio je 52 tisuće dinara i veći je za 58 posto nego u istom razdoblju prošle godine.

Po fizičkom obujmu turističkog prometa — rekao nam je direktor OOUR-a ŠU-gostiteljstvo i turizam Jarko Latin — više smo nego za dovoljni, budući da je ova sezonu bila rekordna. Međutim, to ne znači, da će i finansijski rezultati biti tako uspješni, iz više razloga. Nai-m, povećana su izdvajanja iz dohotka, velike su kamate na kredit za pripremu turističke sezone, izostala je de-

nominacija za sezonu, te je ove sezone zabilježen dalji pad domaćih turista, uglavnom zbog pada životnog standarda naših radnih ljudi, pa su se gotovo minimalno koristili odmarališni kapaciteti. I prijava gostiju, posebice inozemnih, i ove je godine zatajila, prvenstveno zbog neefikasnosti i neazurnosti općinskih inspekcijskih službi. Ove godine ostvareno je u Vodicama 713 tisuća noćenja što je povećanje za 7 posto

Restoran »Kozara« posluje u sastavu »Vodičanke« (Snimio: V. Polić)

vizna stimulacija, te izostavljen realan tečaj dinara (kurs niži a devalvacija veća). Najvažnije je ipak od svega, da je došlo do prestrukturiranja u kućnoj radinosti u korist inozemnih gostiju (ove godine 75 posto inozemnih i 25 posto domaćih gostiju), jer se oko 2 tisuće kreveta organizirano prodaje posredstvom turističkih agencija inozem-

(samo) 713 tisuća noćenja (457 tisuća inozemnih gostiju) ni izdaleka ne govorju o pravom stanju stvari.

Svakako treba imati u vidu — rekao je direktor OOUR-a »Trgovina« Marko Srdarev — da smo radna organizacija sezonskog karaktera poslovanja, što znači, da finansijske rezultate možemo očekivati tek nakon trećeg kvartala.

LJ. JELOVCIC

Vidici

Niču vrtić i jaslice

Osmog rujna ove godine na predjelu Vidici počeli su radovi na izgradnji dječjeg vrtića i jaslica u jedinstvenom objektu koji se gradi sredstvima mjesnog samodoprinosu. O tome su ovoga tjedna detaljnije obavijesteni članovi Izvršnog odbora Samoupravne interesne zajednice državne brige o djeci predškolskog uzrasta općine Sibenik.

Sto je najvažnije i najljepše čuti objekt na Vidicima namijenjen djeci predškolskog uzrasta raste i gradi se predviđenom dinamikom, Radi ga Radna organizacija »Ivan Lučić Lavčević« koja ga je dužna predati na upotrebu do 1. rujna iduće godine. Objekt će imati tisuću i 800 četvornih metara korisnog prostora u kojima će moći primiti 225-djece jednog i drugog uzrasta. Troškovi izgradnje iznositi će ukupno 654 milijuna 826 tisuća dinara i ne predviđaju nikakve klizne

skale. Sredstvima samodoprinosu koji je za vrtić počeo »teći« od ožujka ove godine osigurat će se preko 562 i po milijuna dinara.

Sredstvima samodoprinosu predviđena je i dogradnja jaslica u dječjem vrtiću »Ruža Vukman« sa 200 četvornih metara prostora za jednu grupu od 30 djece, te dječjeg vrtića i jaslica u predjelu Rokićima sa 1400 četvornih metara za smještaj 200 djece. Prema trenutnoj situaciji i prema onome što se početkom ovoga tjedna čulo na sjednici Odbora mjesnog samodoprinosu, realizacija drugog dijela tog programa mogla bi ozbiljno doći u pitanje. Sve ovisi zapravo o tome do kada će ići samodoprinos za vrtiće, jer ako dođe do izmjena (koje se najavljuju) izgradnja vrtića u Rokićima o kojima se već 20 i više godina govorio opet će biti odgodena.

J. P.

Što znači povećanje OD općinarima za 30 posto

Prosječek ispod prosjeka

Osobna primanja zapo-slenih u organima općinske uprave i pravosuđa od 1. listopada povećavaju se za 30 posto. U normalnim prilikama bilo bi to osjetno povećanje plaće, pa ništa neobično što je povećanje plaće općinarima u gradu popraćeno pomoću zlobnijim komentarima. Sta se, zapravo, krije iza postotka na 30 poena?

U prvih devet ovogodišnjih mjeseci općinska administracija u prosjeku je zaradivala 67.398 dinara. Usporede radi prosječni šibenski privrednik u prvom polugodištu, za devet mjeseci podaci još nisu pri-premljeni, iznosio je 73.263 dinara, Republički projekat za isto razdoblje je 69.379 dinara. Za devet mjeseci taj projekat bit će osjetno veći. Očito, raditi u organima uprave više i nije neka privilegija. Uostalom, zaposleni u Sekretarijatu za opću upravu u

M. Dž.

Proizvodnja privrede u prvih devet mjeseci

Korak do plana

Na dobar rezultat u rujnu najviše je utjecala elektroprivreda. Slijede za-tim brodogradnja gdje je proizvodnja povećana 69,7 posto, proizvodnja pre-hrambenih proizvoda 57,2 posto, proizvodnja nemetalnih minerala 18,9, pre-rada obojenih metala 17,1 i grafička djelatnost gdje je proizvodnja porasla 8,3 posto i veća je nego lani. S druge strane, osjetno — čak 64 posto — podbacili su proizvodnja gotovih tekstilnih proizvoda, prerađa-kemijskih proizvoda je u minusu 35,4 posto, crna me-

M. Dž.

talurgija 20 i metaloprera-da deset posto. Proizvodnja obojenih metala je na prošlogodišnjoj razini, kažu u Općinskom zavodu za planiranje razvoja i statistiku.

Hoće li do kraja godine crna metalurgija, metaloprerađa, kemijska industrija sustići pobuđaj, teško je reći. Prije bi se moglo kazati da neće. Dobri rezultati elektroprivredne, pre-rade obojenih metala, brodogradnje, grafičke djelatnosti (na slici) i drugi u proteklih devet mjeseci mogu samo ublažiti podbačaj drugih.

JUBILEJI

40 godina Brijačko-frizerske zadruge

U početku se radilo i bez plaće

Centralna brijačnica u Šibeniku
(Snimio: M. Imamović)

Svečanom sjednicom Radničkog savjeta Brijačko-frizerske radne organizacije održanom 19. listopada radnici tog kolektiva obilježili su 40. godišnjicu svog osnutka i postojanja. Osnovana u prvoj poratnoj 1946. godini (13. ožujka) Brijačko-frizerska zadruga je prošla kroz mnoge teškoće i nedaeće tako da u prva tri mjeseca njeni radnici nisu čak ni plaće primali. Sva osnova sredstva i radni prostor bio je prvobitno vlasništvo osnivača. Imali su zapravo tek tri radnje u kojima je bilo zaposleno dvadesetak radnika.

Danas taj kolektiv broji 70 zaposlenih u 12 brijačkih, odnosno frizerskih salona te jednu praočnu rublju. Prijed u prvih devet mjeseci ove godine iznosio je 96 milijuna dinara, a osobni dohoci po zaposlenom iznosili su u prosjeku 80 tisuća dinara. Kroz tekuće plansko razdoblje planiraju povećati broj svojih poslovnih prostorija i to u novijim dijelovima grada na Šubićevcu, u Crnici te na Viđićima. Uz to će se i postojeći prostori uređivati i modernizirati.

— Poslovni nam je prostor — kaže i direktor ovog kolektiva Boško Vukorepa — danas najveći problem. Spada-

mo u malu privredu s niskom akumulativnom stopom tako da ne možemo izdvajati više, ma koliko to bilo nužno.

Uz imena osnivača i prvih radnika ovog kolektiva u povodu 40. godišnjice njihova osnivanja vrijedno je spomenuti i Diplomu samoupravljača koju im je u povodu Dana samoupravljača 1982. godine dodijelilo Vijeće Saveza sindikata SRH.

J. P.

Osnivači i prvi radnici Brijačko-frizerske zadruge bili su: Fran Crnogača, Ivo Vukarić, Stipe Krnić, Katica Lučić, pok. Nikola Radić, Ante Marenčić, pok. Milivoj Bakotić, pok. Marko Jušić, Uroš Vulinović, Miro Bedrić, Joso Nićeno, Ante Rude, Zora Škoti, pok. Mario Belamarić, pok. Serdo Zrnčević, pok. Mario Mrkota, Hrvanje Kazinoti, Drago Kovač, Ante Baćinica, Treć Brainer, Greta Brainer, pok. Jere Bumber, Paško Turković, Ante Živković.

Posjet s razlogom

Moralo bi mi se dogoditi nešto zaista teško i ozbiljno da bih prestao davati krv i uopće ne mogu zamisliti kako bih se osjećao. Da zaista moram prekinuti s dobrotoljnim davanjem.

Samo mi dodite kad vam zatrebam

Ivan Đivić je lučki radnik. Zaposlen u splitskoj luci u OOUR-u »Pretosklad«. Apsolutni je rekorder. Ali ne u radnim niti sportskim disciplinama. On je rekorder u humanosti. Do sada je 54 puta dao krv, tako da su mu već dvije knjižice popunjene do posljednje rubrike, a u ovoj trećoj, važećoj, nije ostalo još puno slobodnog mesta. Ivan je možda još jedan rekorder i to u broju kilograma, ali to mu ni najmanje ne smeta da bude živahan, uvijek raspolažen i spreman na razgovor. Kad radi prvu smjenu, ustaje oko 3 sata ujutro. Kad ima poziv za kakav sastanak u Crvenom križu (jedan je od stalnih aktivista), ne vraća se kući u Podgorljak nego produžuje za Šibenik. Trebala sam se naći s njim prošle subote u Primoštenu za njegovog 55. davanja, ali kako ga nije bilo uputih se kombijem Crvenog križa s Danom Salinovićem, pravo k njemu u Podgorljak.

I dok smo ga čekali da se vrati iz Rogoznice kamo je otišao po »spizu« mogli smo u miru razgledati njegove značake, zahvalnice i priznanja te nekoliko požutjeljih isječaka iz novina u kojima je Ivan već predstavljen javnosti.

— Bio sam ja već dvaput u novinama — kaže kao da se nečeka da ga i treći put »strapamo« u novinu, ali poput dobrog domaćina ne odbija nas već nudi domaćim pristom i paškimi sirom te susjedovim vinom jer svojih loza, kako kaže, nema.

Ivan je, inače Makaranin, podgorljački zet, splitski lučki radnik i šibenski dobrotoljni davalaca još od 1978. godine.

● Ne možete naći posao negdje bliže?

— Najgorje je minjat posao — kaže nam Ivan kao da je putovati dvije-tri ure na dan do posla i natrag najlakša stvar na svijetu.

● A koliko godina imate?

— 39, samo da je državljana. Ja sad i da bih htio prekinuti s dobrotoljnim davanjem krvи ne znam kako bih se osjećao. Moralno bi mi se dogoditi nešto zaista teško i ozbiljno da s tim prekinem.

● A kako je počelo?

— Prvi put sam dao u Mostaru, povodom jedne prometne nesreće. Kasnije je došlo u vojsku, pa tako redom.

USPUT

STANARINE LETE PREMA NEBU

Za stanove ne znam, ali stanarine sigurno kroče naprijed.

Nezaustavljivo lete u nebo, reklo bi se.

Najavio je to, zapravo, tajnik SIZ-a u stambenoj oblasti osobno na jednoj od sjednica općinske vlaste — do kraja kalendarске godine, te kroz sjećanje i veljaču iduće godine, stanarine će porasti u prosjeku — 150 posto.

Da li ekonomski ili neke druge (ovisno o utvrđenoj kategoriji stanja) stanarine, pitanje je sad?

— Mene, bojte reći vas, to zanima, veli I. T. (ne radi se o popularnom »vanzemaljcu«, zaista), stanarinski u stambenom bloku Robne kuće. Mislim na te terminološke fineze, u prvom redu. Po meni bi trebalo utvrditi takva mjerila i kriterije koji će biti pravredni i jednaki za sve. A ne »tel tako« i odoka, kao što je slučaj u našem stambenom bloku, u primjerice. Naime, ovdajšnjim je stanovima »prišiven« rang nekakve prima kvalitete samo poradi toga što slove kao jedni od rijetkih, ako nisu i jedini, u Šibeniku što imaju mogućnost korištenja centralnog grijanja. I baš a konti tog grijanja koje, uspontno, budi rečeno, od 1979. godine kada su stanovi sagradeni, pa naovamo, nije funkcio-

niralo niti puna dva dana, samo iz tih razloga plaćamo stanarinu i do 30 posto skuplju od ostalih. Istina, išli smo mi u SIZ stanbenoga i pitali: Zavito? — Pa, imate li vi u stanu ugredane radijatore za centralno grijanje? pitali su oni. — Imamo, rekli smo.

— Pa, onda, nemamo što razgovarati... Eto, to vam je to! Grijanja nema, ali zato postoje radijatori, a radijatori, zna se — 30 posto više naime stanarine! Gospe ti, pari da sam ja tražila taj ukrasni metal! Ne preostaje nam ništa drugo do li da potražimo zaštitu pred redovnim sudom, zaista... I još nešto da kažem. Mi već sada, ja konkretno, nakon što je izvršena nekakva kategorizacija, plaćamo oko milijun i 350 tisuća starih stanarine, a što li će biti tek sutra, sredinom zime?

Pitanja i samo pitanja. Bez odgovora i posebnog odjeka, uglavnom.

Jedno je ipak sigurno, ekonomski ili ne stanarine, povecane mnogo ili ne — sumnjam da će se popraviti stanje u već sada ruiniranim, žbuke i popravka željnim, stambenim objektima i da će ih to zaustaviti na putu ka neumitnom propadanju, umiranju, bojje reći.

Uz 25. listopada — Dan dobrotoljnih davalaca krvi

NIZ MANIFESTICIJA U CIJELOM TJEDNU

Iako se Dan dobrotoljnih davalaca krvi zvanično obilježava 25. listopada tokom cijelog proteklog tjedna organiziran je čitav niz manifestacija povodom tog dana. Tako su na terenu »Solarisa« održavani sportska natjecanja, a u Kazalištu su članovi dramskog ansambla Centra za kulturu izveli predstavu »Hamleta iz Mrduše Done«. Jučer u petak 24. listopada predsjednik Skupštine općine primio je u Gradskoj vijećnici predstavnike klubova dobrotoljnih davalaca a uvečer istog dana priredena je i drugarska večer u hotelu »Ivan«. Tom prilikom, kada je to već običaj, dodjeljene su značke za jubilarne davanja te priznanja i zahvalnice Crvenog križa.

Uz ovaj 25. listopada šibenski su dobrotoljni davalci obilježili i prvi skromni jubilej — desetogodišnjicu organiziranog davanja krvi i formiranja prvi klubova dobrotoljnih davalaca u Vodicama i MTRZ-u »Velimir Skorpik«. jp

Prvo u Splitu, a nakon jednog izleta organiziranog za dobrotoljne davalce na koji je stiglo samo njih četvero a ostalo su bili rodaci i prijatelji direktora, naljutio sam se i prešao u Šibenik. Sad dajem krv četiri puta godišnje, a da to kod nas nije tako strogo imao bih ja do sada i 60 davanja. Mislio sam i danas poč u Primošten, ali sam nešto prehladen pa sam odgodio.

● Nemate u selu ovđje klub?

— Pokušao sam aktivirati neke ljudi, ali pravo da vam kažem ne ide. Misli ljudi da se s tim sverca. A rekao sam im: samo mi dodite kad vam bude trebalo.

● A bilo je i toga?

— Kako ne. Uvijek ču se sjećati jedne nove godine, kad su me probudili oko četiri-sata ujutro i to susedi s kojima sam dočekao novu godinu. Jednomo je pukao čir i hitno je trebalo dati krv. Onako pospani u bunovni uputili smo se u Šibenik u Transfuziju. Pita nas tamo jedna sestra, bila je starija (nikad je prije a ni kasnije nisam vidio) — Jeste li vi momci šta piši? Gledao je mi i pitamo se mi znade li ona koja je ovo noć, koje je ovo doba od godine? — A jeste li vi čekali Novu — pitam ja nju. — Jesam — kaže ona. A jeste li vi popili koju čašicu? — Pa slaga bih ako kažem da nisam. — E, tako i mi, iako se nismo napisli. I bilo je sve u redu. Dalj smo krv.

Ima Ivan i obitelj. Ženu, kćerku i sina. Kćerku mu pozajmio iz autobusa. Putovali smo svaki dan. Kaže Ivan da je prekinula školu. Ne putuje joj se. — Još dvije godine pa ē i nju uključiti uovo.

Misli Ivan, nema sumnje, dobrotoljno davanje krv. U tu najhumaniju od svih humanih gesta koju čovjek za čovjeka može učiniti. I za koju je Đivić, čujemo u razgovoru, čak predložen i za Plaketu grada Šibenika. Predložilo ga je Predsjedništvo Skupštine općine Crvenog križa.

Dižemo obe ruke da se i Plaketu nađe na vitrini u dnevnoj sobi uz zlatnu i srebrnu značku uz zlatni sat i uz požutjele isječke iz novina.

J.P.

Hoće li prestati žalopijke šibenskih Zagrepčana?

Uskoro opet brzim preko Bosne

Vrlo je optimistično zvucala izjava rukovodioca OOÜR-a »Željeznički transport Šibenik Mladena Petkovića po kojoj bi elektrifikacija pruge do Šibenika trebala biti završena do 1988. godine. To je bilo prije godinu i pol dana, a u tom je duhu bio intoniran i naš članak tada objavljen. Vjerljatno su i planovi ZTP-a Zagreb predviđali taj rok (izjava se, pret-

postavljamo, na tome i zasnovala) međutim, najnoviji podaci koje smo ovih dana dobili od Petra Ivezica, sadašnjeg prvog čovjeka spomenutog OOÜR-a pomicaju čitav projekt do 1992-93. godine, kada bi trebala biti dovršena elektrifikacija pruge od Knina prema jugu, tj. Šibeniku i Splitu. U toku je, inače, remont željezničke stanice u Kninu, koja bi električnu

opremu morala dobiti do 1. lipnja sljedeće godine. Tada se i predviđa novi vozni red, a »Marjan« i »Kornat« ponovo će krenuti preko Bosne. Sada većina vlakova ide Ličkom prugom, da bi se na relaciji Bihać-Knin mogućili radovi. U sklopu priprema za elektrifikaciju pruge izvršene su preinake na željezničkim stanicama Unešić i Perković. B.P.

Slušaj stari, tko te za što pita

Na ovaj detalj iz našeg parka skrenuli su nam pažnju umirovljenici. Ponavlja se iz dana u dan, uvijek kad je lijepo vrijeme. Srednjoškolci iz obližnje škole (bivša ekonomskog) redovito preko velikog odmora (ujutro i popodne) navrate u park da bi pojeli (marendali) ono što imaju. Protiv toga nema nitko ništa. Ali, umjesto da sjednu na klupu kako se normalno sjedi, to ne. Bolje onako frayerški: sjest na naslon, a nogama na klupu. Svi odreda. Pokušali su im to umirovljenici i reći: »Nemojte tako, doći će iza vas netko drugi, pa će htjeti sjesti. Neće moći jer ste sve izgazili nogama«. Pokušali reći i umalo nisu dobili po sebi. Umirovljenici od srednjoškolske, a ne obrnuti. I što sve na to reći o toj generaciji u papučama (što ne znači da su papučari). Kućni je odgoj očito zakazao. Ali zato škola nema samo obrazovnu funkciju. Ima i odgojnju. A postoje i druge institucije.

(Snimio: M. Imamović)

RKUD »KOLO«

Zadržati mjesto koje nam pripada

Od 1. listopada za »kolaš« više nema dileme: maestro Nikola Bašić još je i prije potvrdio svoj nedolazak u Šibenik iz zdravstvenih razloga, a u radu toga društva počelo je novo razdoblje s dolaskom mladog stručnjaka Nemanje Šavića pristiglog iz Buja gdje je radio kao profesor u Muzičkoj školi i voditelj školskog i mješovitog zbora iz Buja.

Nakon dvije sezone u kojima je naš zbor bio bez stalnog voditelja, ali je ipak radio i postizao dobre rezultate zahvaljujući izuzetnom zalaganju nekadasnog dugogodišnjeg dirigenta i nastavnice Vladimire Nakić — pred kraj protekle sezone bilo je sve spremno da konačno za duže vrijeme normaliziramo rad. Osigurali smo osnovne uvjete (usejiv stan za stručnog voditelja), međutim, iz zdravstvenih razloga Nikola Bašić je u posljednjem trenutku otkazao preseljenje iz Petrinje, pa se tako naše društvo ponovno našlo u teškoj situaciji. Pogotovo što je uz vodstvo Nikole Bašića i raniji predani rad Vlatke Nakić izborio na regionalnoj smotri vizu za Republički festival u Zadru i tom prilikom bilo istaknuto kao vodeći mješoviti zbor u Dalmaciji. Situacija je nalagala da za vrijeme ljetnog raspusta Predsjedništvo »zasuće rukave i pokuša do početka nove sezone pronaći novog voditelja. Zahvaljujući okolnostima da smo mogli ponuditi usejiv stan, uspjeli smo dobiti mladog stručnjaka koji je od 1. listopada preuzeo zbor i počeo s radom. Prvi nastup pod ravnjanjem novog dirigenta »Kolo« će imati u umjetničkom dijelu svečane sjednice povodom oslobođenja Šibenika. Vjerujemo da smo na kvalitetan način riješili pitanje stručnog voditelja za duže vrijeme pa možemo sa zadovoljstvom istaknuti da je počelo novo razdoblje u kojem ćemo potvrditi uspjehe iz ranijih te zadržati mjesto koje nam pripada u zboru skrom pjevanju Dalmacije i

N. Šavić

SR Hrvatske — rekao nam je prof. Ivo Livaković, predsjednik »Kola«.

Na nedavno održani 19. susret pjevačkih zborova Hrvatske u Zadru, dio »kolaša« išao je neslužbeno, njih oko četrdeset, jer u to vrijeme novi dirigent još uvek nije preuzeo ravnjanje. »Kolo« priprema i jednu novost: osnivanje omladinskog mješovitog zbara, koji bi djelovao unutar postojećeg, tako da bi zborovo pjevanje u Šibeniku u cijelosti bilo popunjeno od dječjeg zbara. »Zdravo maleni« pa do »Penzionera«. Audicija za »standardni« i novi, omladinski trajat će od 27. listopada do 27. studenoga u prostorijama društva. B.P.

▼ vaša pisma

S „kolašima“ u Zadru neslužbeno

Koristim se ovom prilikom da se sa samo nekoliko riječi osvrnem na članak u »Šibenskom listu« od 18. listopada pod naslovom »S kolašima u Zadru neslužbeno«. Po mome mišljenju pisac članka, plemeniti mudrac s Istoka pralazi pogrdne riječi kojima vrijeđa članove — prave amatere — toga društva. Ne mogu vjerovati da jedan »patentiran« intelektualac sebi dozvoljava pravo da onako ponizuje jedan kolektiv koji godinama bez ikakvih nagrada, odlikovanja i nagradivanja radi združno za svoj grad a i za svoju domovinu koju je prodičio po evropskim zemljama. Ja, mali penzioner, dugogodišnji radnik i suradnik kolaškog društva, s ponosom radim od prvog dana oslobođenja našeg grada i duboko sam uvrijedom ovim niskim, nekulturnim i ponizavajućim izrazima. Mojoj uvrijetenosti pridružuje se nemali broj starih i mlađih članova »Kola« koji me zauzavljaju i pozivaju telefonski izražavajući svoj dubok bunt. Ne tražim ja, a niti oni, nikavu ispruku, jer od sitnog i nekulturnog duha da nas je neprihvatljiva. Želimo samo neka se zna da postoji jedan zao duh u ovome gradu, a takvih bismo mogli još pronaći i da takve treba onemogućiti da ruše ono što se gradi samo plemenitošću i marljivošću (bez nagrada). A ovaj naš »Šibenski list« trebao bi više voditi računa o dobrotvornim nastojanjima koja dolaze od strane časnih i poštenih građana i udruženja.

Pero Zlatoper
Šibenik

S PERA
e
oriva stvar,
abiljesnu,
st snage
tuda ne-
k pomisli
nači iglu
tajnika
ažno ko-
mom mje-

> i tajni-

efektori

> 19. lis-
su se is-
posvema
aselja na
su stekli
pravom
i svih su
eseli, izu-
naru-
naju način
jim »rat-
skurini
Koncar-
šnji hi-
ćoba re-
igralištu
ek!i »Meta-
luminskog
natinskog
ija i k
pizvodnih
od glaveri od ti-
pkap sli-
jantijeli»,
a mnogi
i više,
oj noći i
suncu»,
se, iako
irani to-
vjetja i
i bili su
starijem
tu, va-
ipne ne-
tuceta
koliko bi
dakako,
prišljog
ora, usli-
je. u 75.

to je li-

očekiva-
truje, u
ih reduk-
o — ne-edeni di-
e i vi-
zibilja
tko zna?
je, raz-
niti vri-
milljuna
ara, mo-
a možda
O. Ca putu za
u Valley-
na pu-
DINARA
NAT — u
ER — u
INA — u
IK — na
PRIMOS-
lji, DR-
Liverpul,
i za Rije-
veni, RO-
ciji, KR-
novu, BI-
Konstan-
Volosu,
Sastanci,
tverpu-
ci, VODI-
p. Afriku.

Što kažu gradani

Sreća što nismo zimogrozni

Prvo poskupljenje električne energije u ovoj godini prisjetimo se, nastupilo je u veljači — 16,6 posto. Slijedilo je još jedno u travnju, pa u srpnju, pa u listopadu: od prvoga studenoga cijena kilovat satu najvjerojatnije će skočiti za još 36,5 posto. Bude li tako, a nažalost nema razloga da ne bude, zbroj svih poskupljivaca, od studenoga prošle godine pa na ovom iznositi će 171 posto za domaćinstva, a za ostale korisnike 150, jer poskupljenja nisu bila linearne. Koliko će to pogoditi one što će se u nastupajućoj zimi grijati električnom energijom rječito govor podatak da će za struju biti potrebno odvođiti i od 5 starih milijuna, uračuna li se i onih 50 posto skuplje »zimske« struje. Preostaje ili platiti ili se smrzavati, a neki se ponovo koriste zaboravljenim pećima na drva.

Vinko Paić, konduktér: — Grijemo se isključivo električnom energijom, zbog djece i sigurnosti. Supruga i ja zbog posla već dio dana nismo kod kuće, a djeca su još relativno nejaka, malena da bi im sa sigurnošću mogla prepustiti brigu oko loženja. Imam i nešto drva u rezervi, ustreza li. Ne preostaje mi ništa drugo do li plaćati, ali mi ta učestala poskupljenja nikako nisu jasna.

Ante Mrvica, umirovljenik: — Grijem se na struju, imamo termoakumulacijsku peć i ništa više. Smrzavati se ne namjeravam, prema tome, plaćat ću koliko budе potrebno. Prošle godine to je iznosilo oko dva milijuna po prisupljivac računa, znači, uz ova silna poskupljenja ove godine će to iznositi gotovo dvostruko. A to je velik dio moje mirovine. Ta mi poskupljenja zaista nisu jasna, nerealna su, ne znam kakva je to računica, ta električna energija je prijeko potrebna. Sva je sreća da imamo dvotarifno mjerilo.

Stipe Fuštin, vozač: — Da, znam za ta poskupljenja struje, zaista su velika. Ja se već dosta dugo grijem na drva, po momu mišljenju to je najsigurnije, a i jefтинije. Da imam termoakumulacijsku peć, mislim da bih plaćao više.

Miroslav Stefanović, vojni starješina: — Supruga i ja grijemo se termoakumulacijskom peć od 3 kWh. Ne upotrebljavamo je mnogo, zaista nismo zimogrozni. Što se tih poskupljenja tiče, jesu velika, ali sam u situaciji da ne mogu birati. S moga aspekta struja je, iako vrlo skupa, ipak ekonomična i meni još uvijek najprihvatljivija.

B. Periša
(Snimio: V. Polić)

DALI KRV

U Službi za transfuziju Medicinskog centra u Šibeniku dobrotoljivo su dali krv: Josip Glavić (»Šipad«), Tihomir Miš, Mirko Samardžić, Ante Grbeša, Vjekoslav Skorčić, Dražan Potkonjak, Miljenko Lovrović, Vinko Pekas, Đorđe Hušak, Zdravko Gulin, Andelko Papak, Srećko Kalauz, Marko Macura, Dražen Baćić, Josip Jerković, Andrija Radaj, Dalibor Šikić i Nikša Murić (TLM). Vjekoslav Jurančić, Božidar Burić i Paško Aras (»Izgradnja«), Joso Pleštikosa, Kadir Rekić i Slobodan Severđija (TER), Ante Zekonić, Vinko Jurićev. Ne-nad Latin, Stanislav Pamuković,

vić, Željko Petrušić, Milan Gnjidić i Marinko Ivančev (Vodice), Branko Ferara, Neven Ferara, Ljubomir Cvitan, Bogdan Ferara, Josko Babun, Ivica Stipanić i Vladimira Junaković (Tribunj), Slavko Vlahov (Firovac), Ivan Marasović (SUP), Željko Dragović (»Šibenka«), Njegovan Lečić, Milan Beader, Mehrudin Bajramović i Josip Franjić (»Lavčević«), Željko Paić (MTRZ), Josip Drlja, Klobori Pazanin, Ivica Lončarić, Rino Gracin, Željko Vučenović i Oliver Deković (Primošten).

Općinska organizacija Crvenog križa zahvaljuje svim da-

rovateljima.

COVJEĆE, (NE)LJUTI SE

Za koga si ti, kume?

Jesen je — vrijeme kad se vode počinju mutiti, iz konoba dolackih miris mladog mošta širići i srdele slane na cijeni dobivati.

I prve hrpe opalog lišća u parku i onkraj Poljane, krik galba Izgubljen u kovitlaku što načini ga južni vjetar — i moj stari poznanik Paško M. prijatelj, da-pače.

Obrazu zarumenjenih, rukava jakete po-dvornutih, blista od zadovoljstva, čini se.

III meni tek tako izgleda?

— Privid, cisti privid, moj kume. Ni-san baš naročito kontentan. Zapravo ljudsan na mnogošta i mnoge. Govoru mu često: ti, Paško, kao i obično, mlatiš praznu slamu! Lupetaš, kaži... Ja, da sam tak-ki? O, ljudi moji! Bi se odma ubija! Pa, čak i da lutpetam, mlatim praznu slamu i radim sve te stvari „molin!“ Ja se nikad nisan sramiš plave jakete i činjenice da dolazin iz čiste proizvodnje. Ali nije tako i nisan ja tak! Ja najprije dobro osmotrin, oslušnem, pribućim, pa tek onda rečen svoje. Ispečen, pa rečen, takav sam ti ja. A oni meni: mlatiš praznu slamu! Ma, nemoj! Mlate je neki drugi, oni u općini, na primjer! Više san se ovi dana nasluša nji, ovi optužbi, samooptužbi, pri-tužbi, žalopki i sl. negoli za vrime cilog moga radnog vika. En' ti jareca, da su u proizvodnji, zasta bi čitav pogon, a bome i više.

Ma, razumin ja i ove u općini, svjet- stan sam da je problem bespravne izgradnje bio »igra bez granica«, a za neke »i više od igre«, da se zagrizlo u nešto tvrdi- do i pretvrdo, da su poneki morali pogru- nuti od vlastitog čaka. I da je općinska vlast, ona prva, morala »šaptom pasti«, a sve zato što su joj, mnogi bivši i inače, spominjavali neodlučnost i stanovit pasivnost kad su bile u pitanju te »divlje« vi- kendice i ta bespravna izgradnja. A vrag ih je i nagonija, ja bi dodao, ali... Nije da ne razumin i ove mlađe iz inspekcije, koji bi isto tako mogli slomiti zube na ovim stvarima, barem ja tako mislim. Istina, oni tvrde da im nije omogućen normalan rad, da je podstata kljopova pod njihovim »radnim kotačima«, što dolaze od onih čiji su interesi navodno ugroženi, bespravnih graditelja, je li. Iz aktivnog stava moraju, kažu, tili — ne tili, prelazi- u pasivu, braniti se, a bome i dokazivati da su marke, dolari i sve te stvari završile negdje drugo, a ne u njiove dzepove. Eto, vidiš, ja im stopost virulen i neka se netko nađe ko bi moga dokazati što se

dešava u »četiri oka«, je li. Po meni, radi se o cistoj »patki«.

I tako, umesto s riči na djela, više-manje se ostaje na ričima. Svi pomalo okreću pilu naopako, vade se slučajevi bes-pravne izgradnje duboko iz naftalina, čovi-k da prosto ne viruje da je taj i taj... en' ti gospu, sve se bojni da i mene neko ne prozove zbog nečega što mi je pokojni đida započeo, to bi bila štos, je li... Par-tijski skupovi u općinskoj upravi, kako reće moj bivši direktor — nekad od marginalnog značenja, danas postaju izazov za novinare, čini se da je važna svaka izgo-vorena rič, misao. A u svē se to, te pro-zivke, kvalifikacije, obrane i samoobrane uvlače i delegativi Općinske skupštine, pa u zraku zapravo visi pitanje: za koga si ti, kume? Pari da kum zna je li ovaj zna što radi onaj u ono vrime, pa se pravija da ne zna i činičku kuco, ili ne! I da li je onaj drugi, onaj Ivan, prekoračja svoja delegatska i radna ovlaštenja zato što je...

● Je li ti to sve — s Poljane ili iz novina, pak?

— Ne spominji mi novine i novinare, molim te! Uđrit će me kolap i na same riči! Kad bi se ja oslanjao samo na informacije što dobijen iz novina, bilo bi — adio, moj Paško! Zbogom lipa pameti! En' ti gospu, tamo neki Grk je prevlaja 40 i više kilometara, a ko je onda i mogu sve to točno izmiriti, je li, da bi što brze mogu javiti svojima o velikoj pobedi, a meni je tribalo 7–8 dana da priko Šibenske kronike u jednoj našoj novini doznam kako je Bulat porazio Pisu na Šahovskom prvenstvu grada! Pa, kakva mi je to informacija!? U Domu JNA odi-grano već sedmo kolo prvenstva, a u otoj novini koja k tome izlazi svaki dan pa i nedjeljom, citati rezultate III kola! A prvenstvo se odigrava svaki drugi dan, ha, ha!

● Zar je to toliko smiješno!

— Pa, i nije! Ima stvari i smiješnijih! Poput one iz »Večernjaka«, vodičko biti ili ne biti — ili — za... ili likvidacija, a radilo se zapravo o tome da je bio zadnji čas da tamnošta zdravstvena stanica uđe u sastav Medicinskog centra. Izjašnjavali se prvi put, pa ništa, drugi put, opet isto i... treći put je bilo: ili — ili! Vodiljani su na kraju postupili ra-zumno, ali to, ili — ili, hmm!

Toliko Paško, ja slušam i mislim: vani je jesen!

VELIZAR

Kinematografi

»ŠIBENIK«: američki film »Komandos« (do 26. 10.) engleski film »Legenda o Tarzanu« (od 27. do 30. 10.) američki film »Noć kome-ta« (od 31. 10. do 2. 11.)

»TESLA«: engleski film »Hol-croftova pogodba« (do 26. 10.) američki film »Gdje su momci« (od 27. do 30. 10.) engleski film »Legenda o Tarzanu« (od 31. 10. do 2. 11.)

»APRILA«: američki film »Bijeg u pobedu« (do 26. 10.) američki film »Smrtonosni laser« (od 27. do 30. 10.) američki film »Nestašuci dački doba« (od 31. 10. do 2. 11.)

Dežurna ljekarna

CENTRALA, Ulica B. Kidrića bb (do 31. 10.)

Iz matičnog ureda

Rodenje

Dobili kćerku: Jerko i Boja Tabula, Momčilo i Grozdana Matić, Mijat i Mira Gladović, Ždenko i Klaudija Storić, Bo- risl i Dragana Šijan, Tihomir i Tona Lokas, Nikola i Bran- ka Klarić, Damir i Stana Pilipac, Branko i Zorica Milutin, Ljubo i Jadranka Matijević, Sime i Antonija Jurlin, Sanja Marićić.

Dobili sina: Vjekoslav i Ru- žica Pirija, Desimir i Sonja Krička, Paško i Matilda Baba- čić, Sime i Radojka Pandžić, Nikola i Zorana Lucić, Ivan i Ana Mrđen, Željko i Marica

Vjenčani

Blaženka Jakovljević i Željko Jelić, Marija Janjić i Milo- rad Gradiška, Vedran Mar- enci i Milivoj Čubrić, Sanja Lasinović i Blaženka Jurković-Periša, Željko Kardum i Davor Kulušić, Martine Hen- rierte Woerle i Zvonko Živko- vić-Laurenta, Orijana Botunac i Željko Koloper, Zumra Ha- džiefendić i Matko Čatlak, Branka Babić i Zdenko Pe- sić, Danira Šimac i Vinko Er- egević.

Umrla

Jakov Erceg (81), Antula Tanfara (88), Viktorija Rossi- ni (89), Aleksa Vukšanović (56), Cvita Brković (73), Jere Badžim (75), Zdenko Topličan (39).

Dežurna stranica

divljači

U mnogim je dalmatinskim lovištima znatno prorijeden fond plemenite divljači. Do takvog žalosnog stanja dovelo je prvenstveno loše gospodarenje, lovačka nedisciplina, neetičnost, tako da jarebice kamenjarke, koja je isključivo divljač ovih kamenitih predjela, zeca i jarebice trčke imaju sve manje i manje. Primjera radi, svježa je rana na savjeti lovaca, a još više na nemilice devastiranog prirodi prošlogodišnjim dolovacem pokolj zecuva na terenima drniškog područja gdje gospodare lovačka društva iz Drniša i Siverića.

Da nesreća bude veća, u posljednje se vrijeme na tom području otvorilo dosta zecuva, jer je uprava željeznicu jakim herbicidima prskala travu uz prugu, kako zbog iskreanja ne bi došlo do požara. O posljedicama međutim, nitko nije razmisljao. Stanje na oko 24 hektara šibenskog lovišta zacijselo ne odšakaće od dalmatinskog prosjeka.

Prošle se godine zbog slabog brojnog stanja divljači nije lovali, a ove će godine biti dozvoljeno šest lovnih dana od 26. studenoga do 1. siječnja.

„Brojno stanje divljači se popravilo, a mi smo u lovačkom društvu Šibenik sastavljenom od triju lovnih jedinica, mogu reći dosta napravili u smislu unapređenja lovstva“, kaže dipl. vet. Marko Maričić, predsjednik Društva. „Prošle smo godine naselili u lovište 600 fazana, u hajkama ubili oko 80 lisica. Općenito je bilo manje lisica — manje smo ih vidjeli — manje i ubili, jer ih je decimirala bijenočna.“

Baš je to i uvjetovalo pravu „eksploziju“ fazanske divljači u Donjem polju. Inače se na tom terenu fazan odlično udonio, zadržava se i reproducira vrlo uspješno, a

prebrojavanje je pokazalo da ga ima više od kapaciteta. Ulaganja u hranilišta, pojilišta, obnovu divljači — to nam je vizija budućnosti. Treba shvatiti da je izlaz za lovstvo na našem području u lovnom turizmu, u divljači koja se može obnavljati isključivo iz umjetnog uzgoja. Kada bismo rješili uzgoj muflona na ovome području, to bi moglo odlično ići. Problem s divljači bio bi vrlo jednostavno riješen kada bi se promijenili neki mentaliteti, kada bi se lovcu ponašali prema načelu „koliko si unio u lovište, toliko ćeš i odstrijeliti“. Trebalo bi tu dosta posla — obraditi zapuštena zemljišta, zasijati ih kulturama koje divljači služe za hranu, sanirati popunjene površine, da se i ti tereni prilagode za obitavanje divljači koja se vezuje samo uz obradivu površinu. Preko Lovačkog saveza Hrvatske osigurali smo stotinu zecuva kojima ćemo obogatiti lovište, samo još uvijek nismo osigurali potreban novac — cijena jednog živog zeca je 30 tisuća dinara, morat ćemo ići na nekakav „samodoprinos“, tu je dosta novca u pitanju. Ove godine nećemo loviti trčke, njihov broj smanjen je baš zbog smanjene obradive površine, pucat će se na zeca i jarebicu kamenjarku, čije se stanje po-

pravilo. Nacionalni park „Krk“ uzeo nam je jedan dio lovišta lovine jedinice „Bilice-Dubrava“, ti su lovci ostali na prepolovljenoj površini. Sada ćemo prema odredbama Statuta i srazmjerno prema lovno-prodiktivnoj površi prebaciti jedan dio lovaca u lovnu jedinicu „Grad“. Postoji međutim, opravdana sumnja da grupe lovaca odlaže na te terene i love divlje svinje, a Nacionalni park nema na tome području lovočarske službe, prema tome, riječ je o nezakonitom odstrelu.

B. P.

KRIŽALJKA

VODORAVNO: 1. Amer. kratica za „knock out“, 3. Mjesto na istoimenom otoku Šibenskog arhipelaga, 10. Pjesma užvišena sadržaja, 12. Vulkansko Ždrijevo, 13. Predmeti trgovine, 15. Predmeti okruglog oblike, 16. Vrsta papige šarena perja (duži oblik), 18. Kanal za navodnjavanje u Aziji, 19. Kem. znak za amer. upravi za međunarodnu suradnju (International Cooperation Administration), 23. Sparina, omara, 25. Vrsta istočnog javora, makljen, 27. Akademija likovnih umjetnosti (krat.), 28. Ime glumice Lupino, 29. Kem. znak za aluminij, 30. Geografska karta, 32. Sitne čestice materije, 34. Ime naše bivše plivačice Bojadži, 36. Šarenica oka, 37. Plivati ispod vodene ili morske površine, 39. Riječni otoci, 40. Crkveno prokletstvo, 41. Kem. znak za iridij.

OKOMITO: 1. Naša rijeka, 2. Svečana odjeća, 4. Vrsta peršina, 5. Za (lat.), 6. Naš otok, 7. Ime i prezime (pseudonim) naše pok. glumice, 8. Nar. žensko ime, 9. Žensko ime, 11. Naziv jednog otoka u Kornatima, 14. Miris, 17. Porodica čuvenih graditelja violina iz Cremona, 21. Sultanov ukaz ili naredba (velikom veziru), 23. Ostatak broda nakon brodoloma, 24. Prkos, 25. Starogrčki filozof, tvorac idealizma u filozofiji, 26. Vrlo brzi motorni čamac, 27. Gorka pića, 29. Kemijski spojevi, 31. Sokratov tužitelj, 33. Omladinska

Budućnost je u uzgoju

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

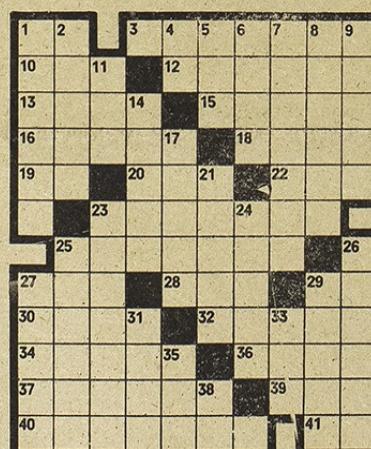
...

...

...

...

...

VODORAVNO: Komarac, ak, anilin, alo, tatars, star, akov, sapun, rad, mol, Na, vaza, as, t, k, Ra, ašov, AK, dar, lim, tokar, slika, ular, vidar, nat, zidari, IZ, goranin.

Birokratska iluzija

Operacija „čagalj“

San svakog birokrata je da iz kancelarije upravlja svijetom i kroji sudbine papirima od kojih ne vidi ljude ni stvarnost oko sebe. Papir, naime, sve trpi.

Elem, već dvaput zaredom na skupštinsku govornicu izlazio je Stanko Čelar, delegat VUR-a koji se u svojoj besedi delegatima pokazao kao vrstan poznavalec čaglijeva, i to ne samo kao zoolog, već kao i ekolog, pa i povjesničar. Povod je utvrđivanje lovnogopodske osnove Lovačkog društva „Plavi Jadran“ iz Vodica kojom je administrativnim putem na smrt osuđen „višaku čaglijeva na ovom području. Njome je utvrđeno da na ovom lovnom području može živjeti 24 čaglija i — točka. Ostali su osuđeni na smrt. Rečeno je da na svakih šest četvornih kilometara smije u životu biti jedan čagalj. Pošto ni to nije bilo u potpunosti jasno, traženo je stručno mišljenje od Republičkog komiteta za poljoprivredu i šumarstvo. Ovaj je potvrdio da je to tako, a oglasilo se i lavačko društvo „Plavi Jadran“ koje se slaže s tim jer je prošle godine tu bilo 12 čaglija, a danas je znatno manje. Do sljedećeg prebrojanja u veljači 1987. godine izvršit će se još nekoliko hajki kako bi ih svela na podnošljiv broj od 24.

Tako je, eto, birokracija zakoračila u ekologiju, počela krojiti i prekrjati pojedine životinske vrste, prijeko ih osudjivati na smrt ...

U toj birokratskoj iluziji da se može sve, baš sve, učiniti odlukama, pitamo se tko je to zaista mogao prebrojiti broj čaglijeva, a još manje reći kolika mu je „stambena“ površina. Također, ima li čovjek pravo da iz lanca ishrane izbacuje čitav životinski vrst. Jer, sam Čelar je zatražio da Izvršno vijeće Općinske skupštine zatraži od Republičkog zavoda za zaštitu prirode suglasnost da se unište svi čaglijevi na ovom području jer je „utvrđeno da čagalj nije autohtonra vrsta“ i kao takva nema smisla da postoji. Možda će odgovor potvrditi mišljenje delegata Celara, baš kao što su to učinili i Bukovičani osudivši čaglju na potpuno istrebljenje. Međutim, činjenica je da priroda misli drugče — čaglji ipak postoji, svjedjelo se to nekom ili ne.

M. Đ

STRUČNA SLUŽBA samoupravnih interesnih zajednica za stambeno komunalnu djelatnost i ceste općine Šibenik

Broj: 363/1—1986.

Šibenik, 9. listopada 1986. godine

Radnički savjet raspisuje

NATJEĆAJ

za izbor

— RUKOVODIČA STRUČNE SLUŽBE

Uvjeti:

Osim općih uvjeta kandidati trebaju ispunjavati i ove uvjete:

- VSS pravni, ekonomski ili tehnički fakultet građevinskog odnosno arhitektonskog smjera,
- da ima 5 godina radaog iskustva u struci,
- da ne postoje smetnje iz člana 511. ZUR-a,

Rezbornost svake 4 godine.

Rok za podnošenje prijave je 8 dana, od dana objave u „Šibenskom listu“.

Nepotpune i nepravodobne molbe neće se uzimati u obzir.

Molbe sa dokazima o ispunjenju traženih uvjeta dostaviti u Opću odjel Stručne službe SIZ-a za stambeno komunalnu djelatnost i ceste općine Šibenik, Petra Grubišića 1/II Šibenik s naznakom „za natječaj“. O rezultatima izbora kandidati će biti obaviješteni u zakonskom roku.

NOVO! DOŽIVOTNA GARANCIJA!

AMC — renomirana američka firma za proizvodnju ekstra-kuhinjskog posuđa i pribora za jelo nudi bogat assortiman koji omogućuje:

- zdraviju, pravilniju i prirodniju ishranu
- kuhanje bez vode
- pečenje bez masnoće
- uštede na energiji od 60 do 80 posto
- uštede na količini 20 posto
- uštede na vremenu i niz drugih prednosti

Vanjski suradnik: BRANKO PAVASOVIĆ, Rade Končara 75, telefon (059) 27-251.

Sa »Šibenkom« u Zagrebu

“Slučaj Šibenka”

Iljadica“

Vlado Cović me uvjerio da je u Zagreb bolje poletjeti u utorak avionom, nego krenuti dan ranije autobusom, kojim su krenuli košarkaši. I, evo, razloga što sam sa »Šibenkom« bio samo u Zagrebu, a ne i do Zagreba i natrag. Jednako, kao i Zdravko (ne Zvonko!) Iljadica, kojemu nije bilo teško skonknuti svojim automobilom iz Graza. U hotelu »Laguna« odmah me »presjekao« riječima: — Imam osjećaj da nikad nismo bili jači od odlaska Dražena. I cure su, čujem, dobre. Nije vrag da će »Elemen« biti prvak Jugoslavije!

Drugi posjet »Laguni« bio je sentimentalna sjećanja. Šibenski tabor posjetio je jedan od »Ciboninih« trenera Nikola Kessler, koji je na Baldekinu slavio prvoligaški bal: — Nije mi jasno zašto ideš odmah poslije utakmice za Šibenik. Zar neće slaviti pobedu?

Optimizma zaista nije manjkovalo šibenskim igračima prije utakmice »Cibona« — »Šibenka«, ali su sva taktička i optimistička razmišljanja padala u vodu pri spomenu Dražena.

— E, da nije malog! Lako bismo mi s njima. Nagazili bismo ih agresivno, kao i »Bosnu« — razmišljao je Nebojša Zorkić.

POVIJESNI SUSRET

U velikoj ledenoj dvorani zabilježili povijesni susret Mirka Novosela i Vlade Covića. Prvi, otako je Dražen napustio Baldekin. Osjećam se malo »krivim« za njihov razgovor, jer sam isprovocirao Mirka: — Meni ne ide u glavu da je »Šibenka« u

lošijim odnosima sa »Cibonom« nego s »Bosnom«.

Mirko se nasmijao, a potom srdaćno pozdravio Vlado. Sto su oni sve pričali nismo htio prisluškivati, jer sam otrčao do Vlatka Mamića, stručnog instruktora KSH koji me odmah »napao«: — »Krasni« ste bili vi, Šibenčani u drugom poluvremenu utakmice s »Partizanom«. Dat ćete mi adresu. Ne samo igrači »Šibenke« nego i suci!

Sutio sam, a što budi drugo?

Vratio sam se Mirku i Vladi, koji su se pozdravili riječima: — Sjest ćemo i ozbiljnije razgovarati poslije Univerzijade!

Zašto poslije Univerzijade? To ostavljam da pogode čitatelji, jer nisam siguran u svoje objašnjenje!

DRUGA PJEŠMA

»Zadovoljan sam igrom. U Šibeniku će biti druga pjesma«, govorio je zagrebačkim novinarima Dušan Ivković poslije susreta, u kome

KK »Šibenka«: iz derbi u derbi

su se na trenutke budile tajne šibenske nade, ali koji realno nije mogao završiti drugim ishodom osim pobjede »Cibone«.

»Sve je bilo korektno. Utakmica je bila »prava«, kazivao nam je Dražen Petrović, koga nikad nismo vidjeli tako ozbiljnog. Ničim nije provocirao svoje prijatelje iz »Šibenke«, a oni su, pak, pali da ne naprave nijedan grubi faul nad najboljim evropskim košarkašem.

»Sretan sam. Prvi put sam poslije utakmice »Cibona« — »Šibenka« mogao Zagrepčanima pogledati mirno u oči. Bez ikakve srama. Ostavili smo vrlo dobar dojam,« pričao je Grgo Luketa-Rigo, »zagrebački« Šibenčanin i fanatican navijač »Šibenke«, »Šibenika«, »Elemen«a, »Sola risa...« Ili, svega šibenskog. Tonča Vrdoljaka svi znamo kao dobrog filmskog re-

(Snimio: M. Imamović)

žisera, a manje kao »zakletog cibonaša«. No, uz rakijuće mirno Arsenu (Dediću, na ravnoli) i meni: — »Šibenka« je dobra momčad. Uostalom, prvi put imate centre. Snage i perspektive ima viška i kod Mišunova, i kod Drobničaka.

I OPET ILJADICA!

U srijedu ujutro me uz kavu dočekao (opet) Zdravko Iljadica: — Klinici su odredili puno posla. Oduševili su me i Gulin, i Kalpić.

Dalje nije bio raspoložen za razgovor sa mnom. Čekao je Covića i još nekog. Koga? To vam ne mogu kazati, jer moram, baš kao i tajnik »Šibenke« Joško Supe, demantirati da sam ranije otpušten iz Armije, zbog toga što sam nesposoban — da čuvam vojnu tajnu!

I. M.

IZMEĐU JUČER I SUTRA

NASLOVNE ULOGE „POLETARCI“

»SOLARISOV« start u novu vaterpolsku sezonu bio je, ruku na srce, slabiji od očekivanog. Tijesnoj pobjedi protiv drastično pomladjenili Dubrovčani, ipak, valja pogledati zube. U prvom ligasatu okrušaju ne vidjemos ni traga one lepršavosti, koja je Šibenčane krasila samo tjedan ranije, kada se pjenila voda na Memorijalu Antona Baice.

— Nije lako postići homogenost u momčadi, u kojoj je gotovo svaki pojedinac u pojedinoj razdoblju bio »zvjezda« — komentirao je povremenu disharmoniju u šibenskom sastavu reprezentativac Goran Sukno, koji u Šibeniku broji zadnje vojničke dane.

Šibenski reprezentativac Perica Bukić nije, međutim, mario za osobna isticanja. Zaigrao je i »sidraša« u interesu kolektiva. Slično se ponosaš još mladi Dennis Supe, kao i Sandro Santini, koji je najviše »radio« u obrani. Naslovne role u »Solarisovu« sastavu ponijeli su, dakle, »poletarcici«. To je istina, s kojom se definitivno trebaju pomiriti Bura, Lončar i ostali nešto stariji šibenski prvotimci. Istina, koja je u interesu kolektiva, pa prema tome i spomenutih iskusnijih igrača.

Zar svojedobno Jarić, Macura, Ljubojević i ostali ondašnji prekaljeni »Šibenčani« boriči nisu šutke pristali da ih na parketu vodi mnogo mladi, 17-godišnji Dražen Petrović?

DANIJEL Vukov — Mišo, jedan od vodećih ljudi u zapadnjakom koncernu »Montana«, koji je prošlog tjedna produžio pokroviteljstvo nad košarkašima »Šibenke«, stigao je u nedjelju ujutro i na susret košarkašicu »Elemen« i »Vojvodine«. Bio je tatečen kvalitetom igre šibenskog sastava, a još više podatkom da je u njemu i vjerojatno najbolja evropska omladinka Danira Nakić. Kad sam mu objasnio da je vikend imao čak četiri sportske priredbe saveznog ranga Vukov je usklknuo: — Pa, moj je Šibenik zaista postao »pravi« sportski centar!

Sportske priredbe su, nema sumnje, prošlog vikenda oživjele Šibenik. Ljudi nisu samo hrili na sportska

borilišta, već i u lokalne, u šetnju. Kada sam svoj dom prenio Ediju Baici, vrlo angažiranom predsjedniku »Solarisa« jetko se nasmijao i »kontrirao«: — Trebao si biti u Šibeniku prošle subote, kada su na putu bila oba košarkaška sastava i nogometni. Pa, grad nije bio grad. Više je sličio na Žirje ili Kaprije u zimskim danima!

Nije li to razlog više da pružimo ruku suradnje ljudima, koji vode kvalitetne šibenske klubove?

RADO bih priznao i svoju grešku, ali ljudski je s još većim zadovoljstvom konstatirati da sam bio potpuno u pravu, kada sam baš na ovim stupcima, unatoč 8 »progutanih« golova u prve dvije pripremne utakmice, tvrdio — kako je vratar Mustafa Pešalić najveće pojaćanje šibenskih nogometara u ljetnatom prijelaznom roku. Stasiti čuvar mreže iz kola u kolo potvrđuje svoje kvalitete. Protiv »Leotara« je, u tom se svi slažu, jedan od najzaslužnijih za osvojene, vrijedne bodove. Nažalost, takvu ocjenu ne možemo dati i za većinu ostalih igrača, koji su ovog ljeta preseljeni na Šubićevac. Ili, svojim igrama još ujvijek nisu potvrdili epitet značajnih pojaćanja.

— Kupljenik igrač u inozemstvu mora se dokazati svaku utakmicu. Ili, mora biti osjetno bolji od domaćeg, koji grieve klupu — kazivao je poslije svoje kratke »austriske« epizode Joško Zaja, nekadašnji nogometni »Šibenik«.

Ako bismo tu nemilosrdnu zapadnu nogometnu praksu prenijeli barem u blagoj formi na naše, šibenske prilike, onda bismo konstatirali da još ujvijek nismo sigurni da su Vuković, Atlija ili (jučer) Marenči opravdano grijali klupu. Uostalom, zadnjim je nastupima Armando Marenči potvrđio da, jednostavno, mora biti u početnoj jedanaestorici. Naravno, uz još ozbiljniji pristup igri i treningu, bez čega će, uostalom, teško ostvariti svoje nemale ambicije.

Ivo MIKULIĆIN

LIGAŠKI SEMAFOR

PRAVA SAVEZNA KOŠARKASKA LIGA — MUŠKI

PARTIZAN — ŠIRENKA

101:88 (41:48)

BEOGRAD — Hala sportova u Novom Beogradu. Gledalaca oko 2.000. SUCI: Jovančić iz Valjeva i Bibić iz Splita.

SIBENKA: Zorkić 8, Gulin 2, Mišunov 13, Kalpić 14, Matić 5, Dabić 8, Drobnič, Jablan 2, Sačić 11, Slavica 25.

SIBENA — BOSNA 106:84 (56:44)

SIBENIK — Sportska dvorana »Ivo Lola Ribar«. Gledalaca oko 3.000. SUCI: Žitić i Gapić (obojica iz Beograda).

SIBENKA: Zorkić 29, Gulin 14, Raca, Mišunov 12, Kalpić 6, Matić, Dabić 20, Drobnič, Jablan 6, Saric 29, i Slavica 20.

CIBONA — ŠIBENKA 104:96 (58:53)

ZAGREB — Velika dvorana u Domu sportova. Gledalaca 7.000. SUCI: Petrović iz Beograda i Nakic iz Varazdina.

SIBENKA: Zorkić 2, Gulin 11, Raca, Mišunov 19, Kalpić 14, Matić, Dabić 20, Drobnič 6, Saric 29, i Slavica 6.

TABLICA

Cibona	4	4	0	414:351	8
Crvena zvezda	4	1	0	370:314	7
Bosna	4	1	0	361:324	7
Partizan	4	3	1	332:368	6
Jugoplastika	4	2	2	333:326	6
Šibenika	4	2	2	335:335	6
MZT	4	2	2	306:335	6
Budućnost	4	2	2	294:327	6
Borac	4	0	4	315:361	4
Rabotnički	4	0	4	318:399	4
Sloboda DITA	4	0	4	326:417	4

RASPORED 5. KOLA (igra se 25. listopada): Zadar — Jugoplastika, Šibenka — MZT, Borac — Crvena zvezda, Rabotnički — Budućnost, Sloboda DITA — Cibona, Partizan — Bosna.

PRAVA SAVEZNA KOŠARKASKA LIGA — ŽENE

C. ZVEZDA — ELEMES 70:71 (32:26)

BEOGRAD — Hala »Pionir«. Gledalaca oko 150. SUCI: Petrović iz Beograda, Jelen iz Ljubljane.

ELEMES: Skugor 2, Rak 8, Zorkić 15, Nakić 26, Milović, Antić 3, Ercegović, Lončar 19, Kvesić 20 i Grubisic 10.

ELEMES — VOJVODINA

106:52 (52:25)

SIBENIK — Sportska dvorana »Ivo Lola Ribar«. Gledalaca 800. SUCI: Radić iz Šibenika i Busatović iz Splita.

ELEMES: Rak 15, Zorkić 9, Nakić 26, Milović, Antić 3, Ercegović, Lončar 19, Kvesić 20 i Grubisic 10.

TABLICA

Jedin. AIDA	2	2	0	171:125	4
ELEMES	2	2	0	177:132	4
Zeljaničar	2	2	0	150:126	4
Ježica	2	2	0	139:128	4
Vozdovac	2	1	1	144:127	3
Budućnost	2	1	1	133:149	3
Partizan	1	1	0	88:72	2
C. zvezda	2	0	2	144:153	2
Krajina-auto	2	0	2	119:123	2
Jugoplastika	2	0	2	138:163	2
Vojvodina	2	0	2	123:181	2
Monting	1	0	1	63: 84	1

U 3. KOLU SE SASTAJO: Jugoplastika — Jedinstvo AIDA, Budućnost — Elemen, C. zvezda — Ježica, Monting — Vozdovac i Zeljaničar — Partizan.

Igra se 25. listopada.

PRAVA SAVEZNA VATERPOLSKA LIGA

SOLARIS — JUG 6:5

SIBENIK: — Žimski bazen hotel-a »Vranjica«. Gledalaca oko 300. SUCI: Klaric iz Splita i Radenovic iz Kotor-a.

SIBENKA-SOLARIS: Jokić, Lončar, Ljuba, Rončević, Bilalović, Bura, Supe, Šantić, Radović, Bukić 1, Severdić 1, Tucak 1 i Akrap.

RASPORED 2. KOLA (igra se 25. listopada): Mornar — Bećec, Jadran (HN) — POŠK, Partizan — Mladost, Jug — C. zvezda, Jadran (S) — Solaris, Primorje — Kotor.

DRUGA SAVEZNA NOGOMETNA LIGA — SKUPINA ZAPAD

PROLETER — SIBENIK 2:0 (1:0)

ZRENJANIN — Gradski stadion. Gledalaca 1.500. Sudac: Mikulić iz Velike Gorice.

SIBENIK: Pestalić, Pauk, Dimitrić, Hallagić, Capin, Pešić, Memić, Mamenja, Petković, Maretić, Petković (Atlija), Pešić (Bučan).

SIBENIK — LEOTAR 2:0 (0:0)

SIBENIK — Stadion »Rade Končar«. Gledalaca 800. Sudac: Maravić iz Subotice. Strješnjak Bučan u 48., 90. minuti za Šibenik.

SIBENIK: Pestalić, Pauk, Dimitrić, Marenči, Hallagić, Capin, Memić, Mamenja, Petković, Maretić, Petković (Atlija), Pešić (Bučan).

RASPORED 12. KOLA (igra se 26.10.): GOSK-JUG — Split, Farnos — Šibenik, Proleter — Leotar, Dinamo — Kikinda, Vojvodina — Maribor, Jedinstvo — Rudar, Sloga — Novi Sad, Mladost — Vrbas, Iskra — Borac.

Pripremio: R. TRAVICA

TJEDNI PROGRAM RADIO - ŠIBENIKA

SUBOTA, 25. X 1986.

13.00 Početak i najava, 13.15 Vrijeme, 13.30 Mali vodič, 13.45 Oglasi sa SIZ-a za zapošljavanje, 14.00 Vijesti, 14.05 Hit tijedna, 14.10 Informativno-propagandni mozaik, 14.30 Trideset godina rocka, 15.00 Dnevne novosti Radio-Zagreba, 15.30 EPP, 16.00 Dnevnik, 16.30 Sviramo za vas, 18.00 Sportski program subotom, 19.30 Prijenos košarkaške utakmice »Šibenka« — MZT, 21. Odjava.

NEDJELJA, 26. X 1986.

9.00 Početak i najava, 9.15 Vrijeme, 9.30 Mali vodič, 10.00 Hitorama, 12.00 Nedjeljni aperitiv, 14.00 Čestitke i želje slušatelja.

PONEDJELJAK, 27. X 1986.

13.00 Početak i najava, 13.15 Vrijeme, 13.30 Mali vodič, 13.45 Oglasi sa SIZ-a za zapošljavanje, 14.00 Vijesti, 14.05 Hit tijedna, 14.10 Informativno-propagandni mozaik, 15.00 Dnevne novosti Radio-Zagreba, 15.30 EPP, 16.00 Dnevnik, 16.30 Danas aktualno, 17.45 Posljednje vijesti, 17.55 Vodič i odjava.

UTORAK, 28. X 1986.

13.00 Početak i najava, 13.15 Vrijeme, 13.30 Mali vodič, 13.45 Oglasi sa SIZ-a za zapošljavanje, 14.00 Vijesti, 14.05 Hit tijedna, 14.10 Informativno-propagandni mozaik, 15.00 Dnevne novosti Radio-Zagreba, 15.30 EPP, 16.00 Dnevnik, 16.30 Danas aktualno, 17.45 Posljednje vijesti, 17.55 Vodič i odjava.

SRIJEDA, 29. X 1986.

13.00 Početak i najava, 13.15 Vrijeme, 13.30 Mali vodič, 13.45 Oglasi sa SIZ-a za zapošljavanje, 14.00 Vijesti, 14.05 Hit tijedna, 14.10 Informativno-propagandni mozaik, 15.00 Dnevne novosti Radio-Zagreba, 15.30 Špica Radio-Šibenika stereo, 15.35 EPP, 16.00 Dnevnik, 16.30 Danas aktualno, 17.45 Posljednje vijesti, 17.55 Vodič i odjava.

ČETVRTAK, 30. X 1986.

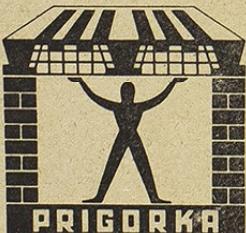
13.00 Početak i najava, 13.15 Vrijeme, 13.30 Mali vodič, 13.45 Oglasi sa SIZ-a za zapošljavanje, 14.00 Vijesti, 14.05 Hit tijedna, 14.10 Informativno-propagandni mozaik, 15.00 Dnevne novosti Radio-Zagreba, 15.30 EPP, 16.00 Dnevnik, 16.30 Danas aktualno, 17.45 Posljednje vijesti, 17.55 Vodič i odjava.

PETAK, 31. X 1986.

13.00 Početak i najava, 13.15 Vrijeme, 13.30 Mali vodič, 13.45 Oglasi sa SIZ-a za zapošljavanje, 14.00 Vijesti, 14.05 Hit tijedna, 14.10 Informativno-propagandni mozaik, 15.00 Dnevne novosti Radio-Zagreba, 15.30 EPP, 16.00 Dnevnik, 16.30 Danas aktualno, 17.45 Posljednje vijesti, 17.55 Vodič i odjava, 22.00 Noćni program, 01.00 Odjava programa.

OBAVIJEST IZ RO »KOMUNALAC«

Obavještavaju se građani da će od 30. listopada do 2. studenoga na gradskim grobljima Kvanj i sveta Ana moći nabaviti sve vrste svježeg cvijeća i svjeće.

SESVETE

Svim graditeljima u društvenom i individualnom sektoru

- industrija građevinskog materijala »PRIGORKA« iz Sesveta kod Zagreba, u suradnji sa »ZAGREBAČKIM TRANSPORTIMA« prodaje opekarske proizvode po tvorničkim cijenama
- ROBA SE PO POVOLJNIM CIJENAMA DOPREMA IZRAVNO NA GRADILIŠTE KUPCA
- Ako želite uštedjeti na robi i prijevozu, posjetite nas i izaberite proizvode koje vam nudimo
- Informacije i prodaja u Poslovnicu »Zagrebački transporti« Šibenik, Obala Jugoslavneske ratne mornarice 2, telefon 22-047, od 7 do 14 sati

MALI OGLASNIK

MIRNA TROČLANA obitelj traži stan. Plaćamo do 40.000 dinara. Cijenjene ponude javiti na telefon 27-069 od 15 sati. (2704)

KUPUJEM polovnu harmoniku. Ponude dostaviti na telefon 29-340. (2713)

TRAŽI se pouzdana ženska osoba za čuvanje trogodišnjeg djeteta u stanu od 7 do 15 sati. Javiti se na telefon 28-110 od 16 sati na dalje. (2714)

KONOBU veličine 56 četvornih metara u centru Šibenika, pogodnu za ugostiteljstvo ili neku drugu djelatnost — prodajem. Telefon 041/440-969 (2715)

MIJENJAM u vlasništvu kom formu vikendicu na Jadriji 35 četvornih metara, 50 metara od mora za istu ili manju stambenu površinu u Šibeniku može i neuređeni stan od Poljane maršala Tita do bolnice, po mogućnosti na I katu. Javiti se na telefon 29-551 od 19 do 20 sati. (2716)

PRODAJEM 3000 četvornih metara u Donjem polju (Kaćine) od toga je obrađeno 1800 četvornih metara sa posadenim dvogodišnjim maslinama. Informacije na telefon 26-738. (2717)

TRAŽI se krojačica sa radnim iskustvom. Ponude pod broj 2718.

PRODAJEM HI-FI liniju »Hitachi« (gramofon, pojačalo 2x30 W-tuner, kazetofon, regal, zvučnici »Wharfedale 75/50 W« s papirima i pod garancijom. Telefon 059/33-189. (2719)

TRAŽIM zidara za oblaganje kolona i zidova kamenim plo-

čama. Javiti se na telefon 33-776. (2720)

DVA GOTOVO nova jogi madrača (80x200) i drvenu izradenu zastornicu (bonagracijsku) dugu 4 m, povoljno prodajem. Javiti se radnim danom od 8 do 14 sati na telefon 25-822. (2721)

MIJENJAM stan od 48 metara četvornih u centru grada za odgovarajući u bilo kojem dijelu grada. Telefon 24-582 od 19 do 21 sat. (2722)

DOMAĆICU — ženu za vođenje domaćinstva kod obitelji od tri člana tražim. Uvjeti odlični. Ponude pod broj 2723.

DJEĆU predškolskog uzrasta u svom komfornom stanu vala bi mlada fakultetski obrazovana žena. Informacije na telefon 25-058. (2724)

U SJECANJE

Dana 25. listopada 1986. navršava se godina dana od smrti naše drage supruge i pomajke

FRANE KRNCHEVIĆ
— Roša
žena Maće rođ. Stošić

Vrijeme prolazi, a tuga i bol ostaje u srcima tvojih najmilijih. Nikada nećemo zaboraviti tvoju dobrotu, plemenitost i sve što si nam učinila. Za to bom će vječno tugovati: suprug Mačo i pokćerka Jagoda s obitelji.

Počivala u miru Božjem!

(615)

U SJECANJE

Dana 27. listopada navršavaju se tri godine od smrti našeg dragog supruga, oca djeda i brata

**JOSIPA
BARANOVIĆA**
Brice
27. X 1983.
27. X 1986.

Hvala svima koji te se sjećaju.

Neka ti je laka zemlja.

Tvoji najmiliji

(617)

MILKA ERNJAK
rod. Berović
29. X 1979.
29. X 1986.

Ni godine koje prolaze, ni suze ne mogu zaustaviti bol i tugu u našim srcima. U našem domu uvek je s nama i u našim mislima. Smrt ne znači kraj ljubavi prema tebi, jer voljeni nikad ne umire, dok žive oni koji ih vole. Za tobom, draga majko, tuguju tvoji: sin Leo, nevjesta Nada te unučad Sonja i Edo

(617)

Arheološka istraživanja ranosrednjovjekovnog groblja u Dubravicama

Iz Arheološkog odjela Muzeja grada

Bogatstvo nalaza u poganskim i kršćanskim grobnicama

Brnički gaj, Dubravice, Vrbica, Pećani, Smrdelje, te otok Žirje lokaliteti su na kojima je Arheološki odjel Muzeja grada Šibenika izvršio tokom ove godine niz arheoloških zahvata. To je samo nastavak bogate terenske aktivnosti počete još protekle godine, koja će, kako smo čuli nedavno od stručnjaka tog odjela, već za koji dan biti nastavljena i to na Brnjici te na području Danila Gornjeg.

Prvi radovi počeli su još u lipnju i to istraživanjem prehistojskog grobnog humka (tumula) u predjelu Brnički gaj nedaleko od sela Brnjice i Pokrovnička. Istraživanja će se nastaviti već početkom idućeg mjeseca a za sada ostaje saznanje da se radi o grobnom humku iz rane bronce što dokazuje nalaz keramike koji pripada »Cetinskog kulturnog«. U, do sada, istraženom segmentu otkriveno je nekoliko malih kružnih zdanja u kojima se nalazi većina pronađene keramike. Osim nje postoje i ulomci izgorenih kostiju što govori o ritusu spaljivanja pokojnika.

No, možda je najviše zanimanja pa i publiceta izazvalo istraživanje slučajno otkrivene ranosrednjovjekovne groblje u Dubravicama. Groblje je otkrio tamošnji župnik fra Tomislav Brekalo, nakon čega se odmah pristupilo njegovom istraživanju. Radovi su trajali nešto više od mjesec dana i u tom vremenu ukupno je otkriveno i istraženo 27 grobova. U grobovima je nađen veliki broj različito oblikovanih keramičkih posuda od kojih su neke bile ukrašene. Pronadjen je zatim jedan veliki bojni nož, niz manjih željeznih nožića, vršak strelice, par vrlo zanimljivih naušnica i drugo. Tij su nalazi pokazali da je u Dubravicama otkriveno ranosrednjovjekovno pogansko groblje koje je bilo u upotrebi od kraja 7. do početka 9. stoljeća. To groblje u Dubravicama prvo je tako ukoplo na šibenskom području na kojem su poduzeta sistematska arheološka istraživanja. S obzirom na izuzetnu važnost ovog otkrića i činjenicu da je istražen samo dio te prostrane nekropole radovi će se nastaviti čim budu osigurana potrebita sredstva koja su već zatražena od republičkog i općinskog SIZ-a za kulturu.

Ranosrednjovjekovni grob u Dubravicama — ostaci skeleta s priloženom keramičkom posudom

U rujnu je Arheološki odjel nastavio s uobičajenim zaštitno-istraživačkim i konzervatorskim radovima i na Bribirskoj glavici. Paralelno s tim radovima vršila su se istraživanja starohrvatskog groblja na položaju Vrbica. Bio je to nastavak lani početnih radova s time da je ove godine groblje istraženo do kraja. U grobovima je kao i lani pronađeno mnogo različitih predmeta među kojima prednjači nakit. Kašo posebnu zanimljivost može se istaknuti otkriće trojagodinjeg naušnika vrlo neobičnog oblika na kojima su se sačuvani tragovi pozlate te jedan vrlo dobro sačuvani željezni nož manjih dimenzija uz koji su pronađeni i željezni okovi njegovih korica. To je groblje još lani datirano u vrijeme 9. do 10. stoljeća a najnoviji nalazi su dataciju samo potvrdili.

Nakon sistematskih istraživanja na Vrbici izvršene su dva sondažna zahvata, jedan na nedalekom lokalitetu Pećani kod Krkovića a drugi u selu Smrdelje. Na Pećanicama je istraženo svega pet grobova i utvrđeno da groblje kojem oni pripadaju potječe iz kasnijeg srednjeg a možda i početka novog vijeka. Bit će neobično važno utvrditi kojem su stanovništvo ti grobovi pripadali i u kojem vremenu je ukop izvršen. Naročit interes u Pećima nema pobudilo je otkriće kamene ploče s ure zanim natpisom i crtežima jer se izgleda radi o kombinaciji glagolskih i ciriličkih pismena. U suradnji s Muzejom kninske krajine u Smrdeljima je istražen dio većeg prehistorickeg grobnog humka-tumula. Sonda je napravljena u površinskom dijelu grobne humke da bi se istražili grobovi koji pripadaju kasnijem vremenu. Istraživanja su, naime, pokazala da se u površinskom sloju tumula ukapanje vršilo i u kasnom srednjem vijeku. Naredni radovi na tom terenu obuhvatit će preostali dio kasnosrednjovjekovnih grobova te donje slojeve tumula koji kriju prehistoricke ukope. Istodobno s tim radovima sredinom rujna proveden je i jedan sondažni zahvat na području Skradina nedaleko od lokaliteta Đardin, gde je, kao što je poznato, ranije otkriveno i istraženo bogato ranorimsko groblje. No, ovogodišnja sondažna istraživanja nisu dala značajnijih rezultata.

Ovom zaista plodnom arheološkom djelatnjicom dodati i jedno kraće obilježenje podmorsko-arheoloških lokaliteta na području otoka Murtera i Kornata. U pet dana, koliko je akcija trajala, otkriveno je više zanimljivih položaja. Na jednom od njih s južne strane otoka Murtera iduće će godine biti organizirana sistematska podmorska istraživanja.

Posljednji radovi u listopadu izvršeni su na otoku Žirju i to na ostacima kasnoantičke utvrde »Gradine«. U toku radova koji su trajali 8 dana istražen je glavni ulaz u tvrđavu sa sjeverne strane.

Dodatak u planu je dovršenje istraživanja prehistorickeg tumula u Brnjici, te nastavljanje sistematskog arheološkog istraživanja na području Danila Gornjeg i to u suradnji sa Zavodom za arheologiju Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti.

J. PETRINA

Iz riznice šibenskog muzeja

ZLARINSKI VRČ (OINOHOE)

Među reliefno dekoriranim keramikom, izloženom u vitrinama stalnog postava Muzeja, nalazi se i nekoliko primjeraka posuda, koje je proizvedeno u istočnomediterskim radionicama (Mala Azija, Pergamon). Te radionice djelovale su od 2. st. stare ere do 3. st. n. e. Njihovi keramički proizvodi nalik su italskoj sigillati, ali je kod ovih primjeraka, primjenjivana nova tehnologija prilikom pečenja u lončarskoj peći. Zbog toga su boje posuda različite, pa variraju od crne i sive do crvene.

Od spomenutog posuda, izdvojili smo, radi bogate vegetabilne dekoracije, zlarinski vrč u sivoj boji, koji prikazuje fotografija, a bio je izrađen u jednoj od pergamskih radionica. Vrč ima jednu ručku i lijepo izvučen vrat s izljevom. Visok je 22 cm i širok 12 cm. Njegov trup reljefno je dekoriran u dva postaja, od kojih ga u prvom postaju obavija bršljanova grančica s lišćem, a u drugom, od dna prema ramenu, okomito stoje dugi listovi, između čijih vršaka stoe kružići. Takav vegetabilni motiv podsjeća na megarske čaše, koje su oblikom slične čaški cvijeća.

Vrčevi tipa oinohoe, upotrebjavali su se u antici, za uzmajanje pića iz mješanika (krater, posuda u kojoj se miješalo vino s vodom) i na ljevanje u čaše uzvanika, pri-

godom svečanih gozbi. Kao i ostalo posude iz te kategorije, pripada grupi vrlo luksuznog posuda, kojim su se služili bogatići građani antičkog svijeta.

Naš vrč pronađen je za hidroarheoloških istraživanja potonule antičke ladu, kod otoka Zlarin, na mjestu rt Plavac 1973. godine. Pošto se nalazio stoljećima u pijesku, njegova glazura više nije gladka, kao nekada. A što se tiče datacije, pripada vremenu od sredine 1. st. stare ere do prvih godina 1. st. n. e.

IVAN PEDIŠIĆ

Kinematografija

»HOLCROFTOVA POGODBA«

(Kino »TESLA«, 25. i 26. listopada s početkom u 16, 18 i 20 sati)

PROIZVODNJA: Velika Britanija

REZIJA: John Frankenheimer

GLAVNE ULoge: Michael Caine, Victoria Tennant, Anthony Andrews, Lili Palmer

ZANR: akcijski

Film je rađen po istoimenom romanu Roberta Ludluma koji je preveden i kod nas, a koji je bio jedan od najčitanijih, sedamdesetih godina u svijetu. Njujorški arhitekt Holcroft, dobiva od švicarskog bankara pismo svoga oca, SS generala Clausena, napisano prije 40 godina, neposredno pred njegovu smrt u Berlinu. Saznaje da je postao vlasnik četiri i po milijarde dolara, dijela nacističkog blaga koje su njegov otac i još dva generala sklonili u švicarske banke. On mora naci naslednike još dvojice generala i da te pare utroši za obeštećenje nacističkih žrtava. Ali... živi nacisti su još kako zainteresirani za taj novac.

Snažni akcijski film sa sjajnim ulogama provjerjenih glumaca u režiji majstora akcije Frankenheimera.

Mogu li šibenski izvoznici načiniti još veći iskorak na inozemno tržište

Izvozim jer moram

U ovakvim uvjetima privredanja, strahovitog skoka cijena energiji, nedostatku obrtnih sredstava što se „pokriva“ kreditima uz nesnošljive kamate od 44 posto, naša izvozna strategija polako se raspada. To je osnovni dojam poslike razgovora sa šibenskim izvoznicima u Područnom vijeću Privredne komore u Šibeniku gdje se razgovaralo o izvozim (ne)mogućnostima ovađanje privrede. Privrednici upozoravaju da se ne može izvoziti u situaciju kada kamate u pripremi proizvodnje čak 44 posto obore konkurentnost naših proizvoda na inozemnom tržištu. S druge strane tzv. izvozne premije postale su besmislene i bez efekta u situaciji kada se vještaci održava vrlo nizak kurs dolara koji bi, prema njihovom mišljenju, morao biti barem 500 dinara. Praktično, kreatori cekuće politike tim premijama priznaju to obezprivredjanje dolara.

Cijene sirovina i energije na kojima se temelji proizvodnja za izvoz nerijetko su veće od cijene koja se postiže u izvozu, pa je razumljivo što predstavnici TEF-a tvrde da izvoze samo onoliko koliko moraju da bi osigurali devize za vlastiti uvoz.

Vrlo ozbiljan problem je i preveliko administriranje u ekonomskom sistemu uz nebrojene zakone, propise i uredbe koje svakodnevno stižu u paketu ili paketičku ovog ili onog organa, pa prvim ljudima u privredi zadatak broj jedan postaje njihovo proučavanje na uštrb osnovnog posla za kojeg su placeni. Otud i vrlo prihvatljiv prijedlog da se u ovoj zemlji napokon van snage stavevi ti nebrojni zakoni koji su neprovedivi u praksi, te da se uz Ustav, utvrdi samo pet-šest sistemskih zakona a svih ostalih odnosi u privredi prepusti zakonima ekonomije i tržišta. Prijedlog radikaljan i smion, ali, nažalost, neprihvatljiv. Jer, šta bi nam radila brojna administracija od općine, republike do Federacije.

Prijetnju je da se domaći izvoznici ne bore za što veći izvoz, već kako da prežive i kraj poslovne godine dočekaju bez gubitaka. To im neće poći za rukom ukoliko se budu oslanjali na izvoz.

Jedino bi se moglo reći za turizam da sam sebi kvare dolarske zarade. Rascjepkan na šibenskom prostoru, ne samo da time obaraju vlastitu ponudu, već i istup na inozemnom tržištu.

Iskoraka nema, barem sada, na vidiku. Nažalost, nije to posljedica loše produktivnosti, već prije svega sistemskih rješenja. Jer, kako drugačije prokomentirati izjavu Filipa Vukicevića da je u prvom kvartalu TEF izvezci zaradio više od tri milijuna dolara, a mjesecima nije mogao da plati 400 tisuća dolara za brod sirovine. To ne može da shvati ni on, a kamoli strani partner.

M. DŽ.

Drugarski susret povodom godišnjice oslobođenja Šibenika i Drniša

U povodu oslobođenja Šibenika i Drniša, Klub Šibenčana i prijatelj Šibenika, u Beogradu i Zavičajni klub Drniške krajine organiziraju 29. listopada drugarski susret na kojem će borci-sudionici akcija na oslobođanju dvaču gradova od okupatora evocirati uspomene na te događaje. U kulturno-umjetničkom dijelu programa nastupit će i klapa Kluba Šibenčana u Beogradu, bit će pozvani i predstavnici bratske općine Vračar.

(Ne)namjerni zapisi na margini

SEOSKO VINO

»Proveli smo jedan dan u Bratskom Docu, obišli područje, razgovarali s vinariima, a onda je na plato pred vinarskim podrumom i placem kod Zadružnog doma nahrupila kolona od osam autobusa s turistima. Došli su iz Primoštena da okuse još slatki crni, čuveni babić, da jedu i piju, da kupuju i trguju, da vide što je to turizam »na seoski način«. Svadje naoko baće okićevinom lozom, ljudi u narodnim nošnjama, na tacnama smokve, sir, pršut. Falila je samo muzika, falila je klapa, seljačko kolo, ali su gosti sami preuzeuli inicijativu.« (SLOBODNA DALMACIJA)

Sve se može unaprediti, pod pretpostavkom da se ne unazaduje. S vinom je to nekako drukčije, s tom se tekućinom (posebice ako izbjegnemo kontroli) mogu zbilja dogadati čudnovate stvari, toliko čak malo — vjerovatno da se od Bratskog Docu privida Ražanj. A kako doista nije stvar o Ražnju već o sjedištu čuvenog babića, bit će da je sve u redu i O.K., kao što su u pravu i oni koji bi da unapreduju tzv. malu privredu na način da im ti (i takvi) maloprivredni ponajprije iskažu iskustvo i znanje na vlastitim posjedima. Od crvenog obraza neke ne boli glava. Ono drugo i nemaju.

NEMA ŠKOLE

»Ako se ne računa otok Murter, kojem Šibenčani sve manje tretiraju ravnnopravno s ostatim otocima na ovom području, na otocima danas živi tek šezdesetak mlađih, a omladinska organizacija djeluje samo na Zlarinu (s oko četrtdeset članova) i Krapnju (njih oko dvadeset), pa s obzirom na svoju brojnost, organiziranost i društveni angažman teško da mogu biti predloškom za snažniju utjecaj mlađih na razrješavanju otočkih problema. Kada se tome doda i njihova anemičnost, kako je onda moguće očekivati skori povratak života i mlađosti na otoke?« (SLOBODNA DALMACIJA)

Za neke stvari, vele barem tako, uvijek ima vremena. Za neke druge već je sasma kasno. Da li je baš tako s otocima, to jest njihovim »življivanjem« nije lako kazati, ali se može ustvrditi da je »klanjenje« perspektive normalnog življivanja na tim našim (šibenskim) nepotopljivim razaračima dobrano počelo i onim famoznim ukidanjem osnovnih škola koje je (i) uredno otvarala pokojna austrogarska carevina. Ta racionalizacija (ili »racionalizacija«) bila je karika u lancu promašaja i danas je teško vratići stvari na izvor koji je »odrvenio«. Bez mlađosti malo se može. A valjda se ne želi napuštene domove oživjeti kolonizacijom onih što se užurbano množe. Ne miševa, dakako.

KLICA SUMNJE

»Inspektorji su žrtvovani ljudi. Za malo novca imaju mnogo neprrijatelja. Na njih je najviše povika, svaki im se potez triput mjeri. Pogotovo kad radi svoj posao. U njemu ima i grešaka, ali na njih bi trebalo upozoriti, a ne obvezivrediti im rad i njih »sjeci«. Tim ljudima se prijeti, noći im se telefonira, zastrašuje. Treba ih razumjeti kao i one ljudje koji su gradili bez dozvole jer se nije ni znalo gdje se smije, a gdje ne smije. Ja nisam pobornik rušenja, goće god je to moguće izbjegći.« (DANAS)

Svi pišu o nama. Neki se i raduju što nam je ovako, zbrkano s brda s dola. Ali raduju, ponekad, trezvenost onih od kojih se i očekuje umnost, to jest ljudi na koje se računa. I o kojima valja voditi računa. Kad se, znamo onu priču, na brnu nađu dva jarčića, oba nepopustljiva nije teško pretpostaviti što se događa (ili može zbiti). A oni što stoje postrane, ti bajni drukeri bez smisla za realnost i poštenja bome da se raduju i ushićuju — kad im se daje šansa i pruža prilika. Samo, teško onima koji se raduju vlastitim (ipak) zavržlamama. Ili može ispasti i drukčije?

DURBIN

TEME I DILEME

Prijateljstvu treba dati priliku

Sedamdesetih godina je bilo gotovo pomodarstvo, nekakav društveni trend, da se gradovi i općine, iz raznih dijelova ove naše zemlje braštine. A onda, kako to medu pobratimima obično i biva, valjalo se posjećivati, sklopjeno prijateljstvo njezinih, razmjenvljivati poklone i ono neko stvoreno snažniti novim oblicima suradnje i istinskog drugarstva.

Društveno-ekonomska situacija bez sumnje ima utjecaja na cjelokupan društveni život, posebice standard, ali nagriza i prijateljstvo. Tako je bilo i u jedanaest godina dugom šibensko-somborskom prijateljstvu, koje se unatoč svim nedućama, krizama i problemima održalo do današnjih dana, s većim izgledima no ikad da se razvije snažna ekonomska povezanost poslovnih partnera i prijatelja.

Ovih je dana bratski Sombor posjetila općinska delegacija u povodu njegovog dana oslobođenja, no ne iz kurtozije ili protokolarnih razloga, već s izraženom namjerom da se učvrste danovo stvoreni temelji za prijateljstvo i suradnju. Da će dvije općine imati mogućnosti za češće susrete, posjeve je izvjesno, osobito na razini razmjena privrednih delegacija. Dapače, ukoliko se realiziraju samo neke od naznačenih mogućnosti dviju privreda da se međusobno dopunjaju, Sombor i Šibenik lako će prevladati distancu od oko 600 kilometara.

Šibenčani su za svog boravka u Somboru, među ostalim, prisustvovali i otvaranju nove Tvornice hrane, radne organizacije »Panonka« koja djeluje u sastavu Poljoprivrednog kombinata Sombor. Riječ je o najoveznoj poslijeratnoj vojvodanskoj investiciji koja je dosegla 7,5 milijardi dinara, a godišnje će ostvarivati 41.000 tonu finalnih proizvoda — gotovih i polugotovih jela. Bit će to proizvodi visoke kvalitete, vrlo prikladni za plasman na turističkom tržištu, pa je nesporno da će se jedan dio nači uskoro i na stolovima šibenskih ugostiteljskih objekata, ali i u domaćinstvima. Ukoliko se postigne odgovarajući dogovor na razini »Panonke« (Sombor) i SOUR-a »Šibenka« temeljen na obostranom interesu, bit će otvoreno i specijalizirani distribucijski centar u Šibeniku s proizvodima somborskog proizvođača hrane. Nisu, međutim, samo »Panonka« i »Šibenka« potencijalni nosioci buduće konkretnosti i kvalitetnosti šibensko-somborske suradnje. Svoje bi interese jednako mogli na ovim relacijama ostvarivati i somborski »Bane Sekulić« sa šibenskom tvornicom aluminija, koja također može ponuditi i za Panonku uslužne izrade ambalaže za polugotova i gotova jela.

U Somboru kažu da ne očekuju da se njihovi proizvodi plasiraju u bratskom dalmatinskom gradu kao znak ustupka prijatelju, već svojom kvalitetom i objektivnom konkurenčnošću među inim proizvodima najrazličitijih proizvođača. Posao je obavljen već dospijećem vojvodanske hrane na police trgovina i u hotelске kuhinje, sam potrošač neka se opredijeli i dade ocjenu.

Ako se pružena ruka privredne suradnje dvaču gradova i prijatelji, prijatelji će se vidjeti češće, razmjenvljivati svoje proizvode i usluge, i bez sumnje na takvim osnovama graditi još snažnije prijateljstvo za koje dakako, nema straha, posebice, kada izade iz protokolarnih, kurtozajnih posjeta koji su imali zadatku da prijateljstvo održe. U tome su i uspjeli, ali bi ga sada trebali poticati i razvijati.

D. BLAŽEVIĆ

Z. KEDZO